

ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΙΝΩΝ

Εγκωμιαστικῶν Τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῷ
μεγάλῳ Σπηλαίῳ τῆς ἐν Πελοπονήσῳ ὁρᾶς
τῆς καλεσμένης Χελμᾶ, καὶ τῶν
Ὀσίων Πατέρων.

Ε Ξ Η Ε Ω Η, Κ Α Ι Θ Ε Ο -
Λ Ω Ψ Ο Υ,

Τῶν Κτητόρων, Ὁ Ἀρχηγῶν τῆς ἐν τῷ Σπη-
λαίῳ παλαιᾶς Μοῆς, Ὁ τῆς Οσίας

ΕΤΦΡΟΣΥΝΗΣ,

Τῆς Εὐρέσεως τῆς θείας Εἰκόνα, τῆς ἱστορηθεῖσας ὑπὸ
τῆς Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λακᾶ ἐν τῷ αὐτῷ
σπηλαίῳ, μετὰ Ὁ τῆς διηγέσεως τῆς αὐτῆς ὁρέ-
σεως, Περιέχουσα τῆς διαθήκης τῶν αὐτῶν
Πατέρων, Ὁ τῶν τῆς αὐτῶν Βίου, αἵμα δὲ Ὁ
τῆς Οσίας, Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖ-
σα ἀγαλώμασι τῆς Ἐκλαμπροτάτης
Κυρίως Κυρίως.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΑΚΟΛΑ.

Ἀθηναίς, πρὸς ὃν Ὁ δικαίως ἀφιερῶται

Κεῖται Γεωργίου Γεω. Λαδᾶ

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α ψ ς.

CON LICENZA DE SUPERIORI.

Τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Θεοσεβεστάτῳ, Εὐπατρίδι
 Αἰνιῶν, καὶ ἐνδοξοτάτῳ Κόμητι, Ἁγίῳ
 Τῆς Γαλινοτάτης τῶν Ἑμεῶν Ἀριστοκρα-
 τίας Κῶ, Κυρίῳ ΒΕΡΝΑΡΔΩ
 ΜΑΚΟΛΑ,

Τὰ ἴσα ἄλλα, καὶ σωπεία

Αἴσιμ' ἐμφυτὸν εἶναι, Βερνάρδε Παμένδο-
 ξε, τὸ μὲν ἐπιθυμῶ καθ' ἑμὰ τὸ κέρβοντες.
 Ἀνὰ θάλασσαν τὴν διῶαμιν τῆς πυρὸς εἰς τὰ
 ἀπλάγχμα τῆς γῆς, δίδυς μὲ σεισμόν
 φρικωδέστατον τὰ τιμᾶζει, τὰ χρίζει, τὰ διασκορπᾶ, διὰ
 μὲν θάλασσαν ταχέως εἰς τὰ ποσειδάωντα Οὐράνια, ὅθεν Σ
 ἀπὸ ταῖς Ἡλιακαῖς ἀκτίνων σωτροφιασμέρον, ἐκα-
 τέβη εἰς τὴν ἐδικήμας ὠφέλειαν. Φεσκώμασι τὰ πο-
 τάρια ἀπὸ τοῦ θυμὸν, πλημμύραν, Σ κατακλυσμὸν
 μαρ φοβερίζουσιν, ἀδὲν τὴν δίδωμεν ὀγλίγωρον πέ-
 ρασμα, μὲν ἐρωθεῖσι μὲ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα. Τοιο-
 ποτρόπως ἔσται λοιπὰ, ἀλλ' οὐδὲν δέξις τὴν γλυ-
 κεῖαν ἀνάπαυσιν, παρὰ ὅθεν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν, Ἁ
 τὴν κίνησιν. Μὴ θαυμάσης λοιπὸν, Παμθαύμαστε
 Μάκολα, ἀρίσως καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ξαμασρέφει
 πάλιν ὑπὸ τὴν σκέπημας, Ἐπειδὴ ἔσται ἀπὸ τὴν δαψι-
 λῆσιν Εὐσέβειαν γυμνάζει τὸ εἶναι, Σ ἀπολάυει τῶν τύ-
 πων τὴν λαμπρότητα. Καὶ ἀπ' ἔρχεται εὐλοισμὸν μὲ

καὶ ἔμα ἀπὸ τὰ ἀπειρά σε ἐγκώμια, δὲν πρέπει νὰ φαί-
μῃ παράξεμον τῆς ὑψηλῆς σε Ταπεινότητος, διατὶ καλ-
λίτερα φέρει νὰ φαίῃ ὀλίγον δύγλωττον μὲ τὸ νὰ μι-
λήσῃ, παρὰ μὲ τὸ νὰ σιγήσῃ πλεῖστα ἀχαρίζου. Τού-
τε αἷτια εἶναι αὐτὰ τὰ ἰδιάσα Προτερήματα, τὰ ὅποια
εἶναι τόσο ὑπερφυῆ, ὡς θαυμάσια, ὅπως ὡς καὶ τῶν
ἀψύχων χαρίζου γλώσσας ὡς αἰῶνισμ, διὰ νὰ λαλῶ-
σιν εἰς κάθε τόπον τὰ παρόνθημα μεγαλεῖας. Ὁθεν
ὡς καὶ δὲν εἶναι διωκτὸν, νὰ μὴ σὲ εἶναι ἡ Ἀρεταὶς
παμεράσμιαις, ἔτι δὲν εἶναι εὐλογον, νὰ μὴ σὲ εἶ-
ναι εὐπρόσδεκταις ἢ τιμαῖς, ὡς οἱ ἔπαιμοι. Ἡξεύρω ὡς
γὰρ, πῶς μὴτε ὁ Ἡλῖος χάρι τὴν λάμπειν, μὲ τὸ νὰ
εἶναι σκεπασμένος ἀπὸ τὰ σύγνεφα, μὴτε ἡ πολυτι-
μαῖς πέτραις τὴν τιμῆντων, μὲ τὸ νὰ εἶναι κρυμμέναις
εἰς τὰ καταχθόνια. Ἀλλ' ὅμως ὁ Ἡλῖος ὅταν λάμπῃ,
ἀγαπᾷ νὰ ἔχῃ τὸν Κόσμον ὡς θέατρον, Καὶ ἡ πο-
λύτιμαῖς πέτραις δὲν εἶναι κοινοφελεῖς, παρὰ ὅταν ἀ-
γράφτῃν εἰς βασιλικὰς γεφύρας, εἰς δακτυλῖδια, ἢ εἰς
ἐγκόλπια. Εἶναι βέβαιον, πῶς τὰ ἐγκώμια μᾶς ἐξαι-
σίας Ἀρετῆς, καλλίτερα δὲν παμνυχρίζονται, παρὰ μὲ
τὴν σιωπῇ, ὡς μὲ τὴν ἐκπληξί, Καὶ πῶς χρειᾷ δὲν
ἔχῃ ἀπὸ ταῖς μαρτυρίαις τῶν ἐπαιμῶντων, ὅποιος ἔ-
χει εἰς βεβαίωσιν τῶν αὐτῶ Προνομίων, τὰ ἰδιάσα ἔρ-
γα, ὡς κατορθώματα. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ἀκόμη, καὶ
πληρῆδες, πῶς ἡ ἐπαινετικὴ ἐπίδειξις, ὅπως γίνεται
εἰς ὑψωσιν τῆς Ἀρετῆς, δὲν εἶναι χάρις, ἀλλὰ χρέος,
δὲν εἶναι εὐεργεσίαν, ἀλλὰ ὄφλημα, Καὶ πῶς κατὰ τὸν
ὁρτως σοφώτατον μας Σωκράτην, εἶναι τόσο ἴδια τὰ ἔμα-
ρέτε Ἀνδρὸς ἢ τιμὴ, ὡς τὸ ἐπαίρεμα, ὅσον εἶναι μάλιστα
ἴδια τὰ Θεοῦ ἢ θυσία, ἢ τὸ θυμίαμα. Μ' ὅλα τούτα μὴ
γένοι.

γένοιτο νὰ λυπήσω ποσὸς εἰς ταύτην μετὰ τὴν Ἀφί-
εσιν, αὐτὴν τὴν θαυμασίαν σε Μετριοφροσύνην, ἀπὸ
τὴν ὅποιαν μετρητῶς, διχαρίζασαι νὰ εἶσαι μόνον
εἰς τὰ λόγια σε ἀξίειπαιρος, χωρὶς νὰ ἀκῆς ἄλλην δό-
ξαν, ὡς αἰῶνισμ. Διατὶ ποῖα λόγια χρειᾷ ἐκεῖ, ὅπου
μιλῶσιν ἡ Ἡρωϊκαῖς σε πράξεις, καὶ τὰ Καλῆς σε τὰ
παρόντα; Ἀρίστος ἔστι ὡς ἄνθρωποι σάλπιγγας ῥίπ-
τωντας χαμαὶ καὶ φθόρον, καὶ ὡς ποτε ἔρριψαν τὰ
τείχη τῆς Γερῆς, ὑψώσαντες παρταχῶ, καὶ κηρύτ-
ται τὸ σὸν Περιφανεσάτορ Ὀνομα: Ἀντὶ Θεοσε-
βείας Σε παρρησιάζει εἰς πᾶσαν χώραν ὡς τόπον, ὡς πλε-
σιοπάροχον εἰς ταῖς οἰκοδομαῖς ὡς ὑπρέπειαν τῇ τῷ Θεῷ
Ἐκκλησίᾳ, ὡς διλαβέσασιν εἰς τὰ Ἱερά Ἱποκείμενα,
καὶ ὡς ἄνδρα ἐν πᾶσι ἀληθῶς Οὐρανόφρονα: Ἀντὶ
Φρόνησις Σε διδιδυμίζει ὡς πολυόμιον Λυγκέα, καὶ
εἰς τὰ μερικὰ ὁμοίως, καὶ εἰς τὰ κοινὰ Προνομήντων δρα-
κώτατον: Καὶ ἀντὶ ἡ Ἐλευθερίότης Σε διαλαλεῖ ἀσιγή-
τως, ὡς ἀκέρωτον θησαυρὸν, ὡς χρυσοῦράν Νεῖλον,
ὅπως πλετίζει τὰ καθεμὸς τὴν πτωχείαν, ὡς ἐγκαρπώ-
ναι τὰς ἀκαρπῆς τὰ ἰδρωτὰς, πῶς νὰ ἀνείξω ἐγὼ τὰ χεί-
λημα ἀνάμεσα εἰς τὸς κρότας, ἐφύμια, καὶ κηρύγ-
ματα; Ἡ δὲ νὰ εἰσακταῖ ἡ ἀδελφὴν μετὰ φωνὴν εἰς τό-
σον θόρυβον ἐραγωνίῳ διδιδυμῶν; μὲ ταῖς ὁποῖαις ἡ-
μῶν Χρυσῆμα ποτὲ Ἀθήνα Σε γεφαιρῶν ὡς πα-
ρευγενήτης Ἡρώα, ἡ δὲ Πελοπόννησος ὡς ἐδικόμης
γενημαῖατον Πρόμαχον, καὶ αὐτὴ τέλος πάντων ἡ
Γαλιωτάτη τῶν Ἑμετῶν Ἀριστοκρατία ὡς ὑπέρλαμ-
πρότης Ἱππεία ὡς Κόμηντα. Καλλίον εἶναι λοιπὸν νὰ
σιωπήσω, ἢ νὰ ἀφίσω εἰς ὅποιον διώκεται ἀπὸ τὰς πο-
λυμαθεύων τὴν τῶν σὸν Ἐπαύρων μελέτην καὶ ἔμ-
* 2 ροίαν,

μοιαν, μάστιγα ὅπως καὶ ἡ παρθένος ἐπιστολή δὲ εἶναι δεκ-
τική πᾶσι ποιῆται πράγματος, καὶ αὐτὴ εἶχα καὶ διώκων
μὲ ἐπαυρῶν ἐδῶ καὶ μία ἀπὸ τῶν Ἀρεταῖς σου, ἡ θε-
λα ἀδικήσω τὰς ἄλλας, μὲ τὸ μὲν ταῖς σιγήσω δηλαδὴ
ὡς ὑποδέξεραι, Ἐκεῖ ὅπως ὅλαις καυχῶνται μὲ γολί-
ζον ὁμοίως τὴν ἀντικειμένην σου ψυχὴν, καὶ ὡς ἐξίσω ὁ
Οὐρανὸς ἀπὸ τῶν ἁγίων ὅλα γολίζεται. Εἰ δὲ ἐφαινο-
μαι μὲ λέγω κάποιον εἰς δόξαν τῆς ἐξαίρετός σου Προ-
νομίῳ, Δέξαιτο, Σὲ παρακαλῶ, μὲ τὴν συνειδητήν σου
Καλοκαγαθίαν, καὶ Εὐμνείαν, ἡξέλω τας κα-
λὰ, πῶς μὴτε τὸ μέγεθος τῆς Κόσμου ὀλιγογεύει μὲ τὸ
μὲ περισφαλίζεται εἰς ὀλίγαις γραμμαῖς, μὴτε τὸ με-
γαλεῖον τῆς Ἐμαρτέως σμικραίνει, μὲ τὸ μὲ περιγράφε-
ται ἀπὸ μικρὰς ἐγκωμιασῶν. Ἐν ῥῶσο παρδουτυχῆς
σὺ τῇ προσάσῃ τῆς τιμωμένης παρὰ σὲ Θεομήτορος.

Ἐμετίησιν, ἔτι ἀπὸ τῆς Θεογονίας α ψ ε.

Τῆς Σῆς Ἐκλαμπρότητος

Ἄλλος, καὶ πρὸς τὸν ἀντικειμένην διάπυρος
ὁ ἐν Γεροδιδασκάλοις ἐλάχιος
Ἰωάννης Πατέρας Ἀθηναῖος

ἈΣΜΑ ΣΑΠΦΙΚΟΝ, ὩΠΕΡ Αἱ
Ἀθῆναι εἰς παραμυθίαν προτρέπονται, ὡς Σὲ τῇ κατα-
πτώσει αὐτῶν ἐμεγαλύνει τὸν Εὐκλέεστατον Ἡρώα.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΝ ΜΑΚΟΛΑΝ.

Ἄ Τῶν δαίμων πάσαι, ἡδὲ ὄλβη
παμὺ ὑπερβάσα κράτος, ἡδὲ τέρμα
ἀλκή, ἐ τέχναις, φύσεώς τε γνῶσι,
μὴ λίσσῃ ἄχθῃ.

Πᾶσι μὲν θῆνον, φόβον ἢ ὀπάσεις
μὲν πεπτωκύν, πάρος ἔσσαν αἶνον,
γῆσι τῆς μοίρας ὁ τροχὸς, πῶς ρεῖα
κυκλοφορεῖται.

Ἀλλὰ δειλαῖα Πατρίς, εἶα, αἶρε
καὶ παλαιοῦ, ῥόδα πῶς δὲ λάσσω
ἔξ ἀκαμθῶν σου πάλιν ἀνταλῶσι
θάμβει πάμτῳ.

Μὴ τὶ Βερνάρδον ῥόδον εἶναι αἶ σοι
κρεῖττον, ἢ ὄλβον πλέον; ἢ τὸ κάλλος
Σοὶ προμηνύει, πέλον οἷα ὄρθρος,
ἡλίον ὄλβη.

Τί πλέονδίζῃ; ἰδὲ Σὼν τί φρεῖδον;
ἡρα τῆς Κόδρου γένος, ἡ ῥῶμιν
τῆς Θεμιστοκλῆος, Περικλέους τε
ἐμθεα μῆδιν;

Η'

Ἡ Κυριαγείρα τὸ ὑπὲρ Σὲ αἷμα,
καὶ τ' Ἀριστεῖς ἀπὸ Θεοῦ δῖχος;
ἢ σὺ Παιδὼν ἰδρυς, ἢ ἐνίκας
ἐθνεα Γαίης;

Ἀμβρόσιος Πάτρι, ἄγαπῃ ἢ ἀλύεις.
Ἰδρυὶς ἀφ' ὅς φθίσιν οὐ δεδίτται.
ἐμ δὲ Βερμάρδω παῖσά παμῖτα Κάλλη
φαιδιμα λάμπει.

Τῷ Κόμης λῶξε, γόμα τ' ἐμὸν εἶργω
Τῶν τεῶν ὑμῶν, ὅτι ὅσον αἶμος
δυοφερὴς Πάτρης, τόσον ἡδ' ὁ Σείο
δύσπλοκος εἶν.

Οὐβίως ζῶις, ὑγιές τε γῆρας
Νέσπορος ρίκα, Ἀγαθῶν ἐς ἄλκαρ,
εἰς Ἀθηνῶν τε κλέος, ἡδὲ χάριμα,
φέρτατε Ἡρώς:~

Εἰς αὐτὸν, Δίτιχον

Κόσμῳ Ἑλλάς κόσμος, ἰδ' Ἑλλάδι κόσμος Ἀθῆναι.
πηλίκος αἶ Σὺ ἀμὴρ, κόσμος ὅλοις τελέθω;

Εἰς Εἰλικρινὲς δὲ λαβείας τεκ-
μήριον ὅσος κατὰ πάντα
Ἰωάννης Πατέρας.

Εἰς

Εἰς τὸν Ἐκλαμπρότατον, ὃ Θεοσεβέζον Κόμην
ΓΩΑΝΝΗΝ ΜΑΚΟΛΑΝ,
Οὐτιμωστὴν ἐπαίμα ὑπέρτερον.

Ἐπίγραμμα

Ὁ Σὺ μὲν κυδιάει, πιρυτόφρωι ὅτι ὑπάρχει,
ὅς δὲ ἀγαλλιάει, δῶδοκιμῶν σοφίῃ.

Ἄλλος ἐπ' ὠσεβίῃ κεδνός ἐστι, ὃ ἡδυσπεῖα,
ὅς δὲ σαφροσύνῃ θυμὸν ἐὼν γαμῶει.

Καί τιμι οὐκ ὀλίγη τὸ δίκαιον δόξα ὁπάζει,
παῖς μέντοι γ' ἰδίοις κάλλεσι βρωύεται.

Πᾶσι δ' Ἰωάννης ἐκέκατο ὑπέρμαλα δάροις,
σώφροσι δ' ὠσεβίῃ, φρεσὶ, δίκῃ, σοφίῃ.

Τῶν καὶ Κεκροπὶν κλειρῆποτε, μὴ μέγ' αἰθύμει,
ὦδε φαιδὸν Γαίῃ Ἀζρομ ἐρεγκαμμένη:~

Εἰς τὴν αὐτὴ Θεοσεβείαν, Δίτιχον

Ὁρματ' Ἀμαξαγόρας ἀκόρως εἰς ἥλιον ὥρθει,
μὲν δὲ Σὺ εἰσαμέχας Ἡλίου δῶδικός.

Εἰς ἀθανάτου δυνάως μνημόσυον ὁ-
σός ὑπόχρεως δέλος, καὶ δὲ χέτης
Ἰωάννης Πατέρας

Εἰς

Εἰς τὸν Περιφαιέστατον, Ὁ Σοφώτατον Ἰππέα
 Α'ΡΓΤΡΟΝ ΒΕΡΝΑΡΔΙ Εὐπα-
 τρίδην Α'θηνᾶιον, ὃ τῆς περὶ τῆς
 Ο'σίωμ Ἱστορίας ἄριστον
 Μεταφραστὴν.

Ε'πίγραμμα.

Τεῦτο ποτε Κρομίδης, σειράν καθιείς ἀπ' ὀλύμπου,
 Γαῖαν ἐφελκύσειν, μὴδ' ἐφελξόμενος.

Οἶατε Α'μφίωμ ὠδῇ πάρας εἴλκυσε πέτρας,
 ζυξόμενος Θήβας τάχεσιν ἑπταπύλοισ.

Ε'ρρε φάτις μερόπων ψυδνήγορε, ἔρρετε μῦθοι,
 Α'φελκίης τε ἑκάς ψυδοτόκος μαμίν.

Βερμαρδί Ζεὺς, Α'μφίωμ, ὃς πάντας ἐφέλκει
 ἦθεσι θαλιμόοις, ἠδυεπὶ σοφίῃ.

Θαῶμα δέ οὐδὲν, ἐὰν τοιότογε ἄνδιχα μύθος,
 παμτοδανὲς γὰρ Α'μὴρ, Ὁ μακάρεσσιν ἴσος :-

Εἰς τὴν αὐτὴ Σοφίαν, Δίσιχον.

Πολλὰ μὲν ἄρτι ἀγωνίζονται ἀμφὶ Ο'μήρου,
 πάντα δὲ Κεκροπὶν εἵρεκα Σὺ φθονεῖς :-

Εἰς ἔνδειξιν τῆς θερμῆς μετὰ πρὸς Σὺ φιλοσοφίας
 Ἰωάννης Πατέρας Διδάσκαλος τοῦ
 Φλαγγιανῆ Ε'κκλησιαστικῆς.

ΒΙΟΣ ΤΩΝ Ο'ΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ
 ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΕΥΜΕΩΝ ΕΚΑΤΕΡΩΝ
 ΑΩΡΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ Ο'ΣΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ,

Τῶν Εὐρόμτων τὴν Παύσεπτον Εἰκόνα τῆς Ὑπερα-
 γίας Θεοτόκου τῆς Σπηλαιώτισσας, μεταφρα-
 σθεῖς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν παρὰ τῆς
 Ε'κλαμπροτάτης, καὶ Σοφωτάτης Α'ρ-
 γυρῆς Βερμαρδῆ τῆς ὁδῆς Α'θηνῶν.

Εὐρὼν Συμεὼν Παρθένα τὴν Εἰκόνα,
 Τὴν Εἰκόνα βλέπει μὲν Θεῖαν τῶν Ὁλῶν.
 Ο'γδοάτη Συμεὼν θάρσος πρὸς δεκάτη σὺν Ε'ταίροις.

Τοι οἱ ὅσοι ὁ Θεοφόροι πατέρων ἡμῶν,
 καὶ θαυματουργοὶ, Συμεὼν καὶ Θεόδωρος,
 ὅπου ἐτάφησαν εἰς τὸ μέγα Σπήλαιον τῆς
 Πελοποννήσου, ἦσαν ἀπὸ τῆς μεγαλόπολις τῆς
 Θεσσαλονίκης, ἀπὸ λαμπρῆς ὁ πλοῦτος γο-
 μεῖς· οἱ ὅποιοι διθύς ὅτε ἐπέρασαν τὴν μητιώδη ηλικίαν,
 καὶ ἔγιναν παῖδες, πλατισμένοι ἀπὸ οὐκ ἐκ φύσεως
 περισσότερον ἀπὸ τὰς παλαιάς, Ὁ μικρὸν τῆς Ὀλυμ-
 πιακῶν ἀγῶνων, δὲν ἐπεθύμησαν μὴ καυχῆσθαι εἰς τὸ

Α πε-

περίφημον ἐκέῖνο Σπήλαιον τῷ Θετταλικῷ βασιλεῖ, ὡσαύ-
 τῃς διδασκαλίῃς τῆς πατρίδος τῶν, καὶ ἐργαστήριον τῆς
 ἀρετῆς τῇ προγόνῳ τῶν, ἕτε διὰ διδασκαλίῃς τῆς παι-
 δεύσεώς τῶν ἠγάπησαμὲν μὰ ἔχον τὸν ὑπερήφανον ἐκέῖνον
 Σμυθολογικὸν Κέρταυρον τὸν Χείρωμα τῷ διωχτῇ Α'-
 χιλλέως τροφῆς ἔ παιδαγωγὸν, ἐπειδὴ καὶ τὰ τοιαῦτα
 τὰ ἐκαταφρονησάμην ὡσαύτῃ παιγνίδια τῆς ποιντικῆς, ὅ-
 μάταια τῇ ποιντῶν ἐφιδυρέματα, ἀλλὰ ἔκαμναν τὴν ἁ-
 σκησίῳ εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ὅτι ἐπαιδεύονταν
 κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν Θεοσέβειαν, ὅτι, μὰ εἰπούμεν
 με συμτομίαν, ἀπὸ τὰ πρῶτα τῶν σπουδῶν ἀρχίσαν
 τὴν γράμματα τῆς τελειότητος ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμελ-
 λον μὰ φθάσῃ. Ὁ Θεὸς ποῖον, ὅτι πόσον καρπὸν μὰ
 ἔκαμναν εἰς τὸν ἀρμόδιον καιρὸν, ὁ δρόμος τοῦ λόγου θέ-
 λει τὸ φανερώσῃ. Ὁ τὰν δὲ ἐφθασαν εἰς ἀνδρῶν ἡλι-
 κίαν, παραιτῆμενοι καὶ ἀπορρίπτοντες τῆς νεότητος τὰ
 παίγνια ὅτις ἡδοναί, καὶ πᾶσαν ἄλλην ματαίαν δό-
 ξαν, ὅπου εἶμαι εἰς τὴν γῆν ἀπαύω, ἐδόθησαν εἰς τὸν
 μοναδικὸν βίον, ὅτι μετετρέπησαν ὅλως δι' ὅλου εἰς τὴν
 Ἀγγελικὴν ζωὴν, ζωῶν ἀκόμι με κορμὶ ὑλικὸν, καὶ
 ἐπιθυμῶντας οὐδὲν με μαρμίαν Θεοῦ ἐρωτος τὴν ἡσυ-
 χίαν ὅτι ἐρημίαν, ἐπῆγαν εἰς τὸ περίφημον ὄρος τῷ Α'-
 θωμος, τὸν περισσώτερον καιρὸν τῆς ζωῆς τῶν ἀγα-
 πῶντες μὰ τὸν καταδαπαρήσαν εἰς τὴν μαθητεύσιν ὅ-
 διδασκαλίαν. Ὁ Θεὸς ἀγκαλὰ ἔ μὰ ἐπῆγαν ὡς μαθη-
 ται εἰς τοῦτο τὸ ἅγιον ὄρος, ὅτι εἰς τοὺς προεσῶτας τῷ ὁ-
 ρος, ἐκείνους λέγω τοὺς ἰσαγγέλους, καὶ θεομιμήτους
 πατέρας, εἰς ὀλίγον καιρὸν ὅμως αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπι-
 λοίπῃς ἐψηφίσθησαν διδάσκαλοι, ὅτι ἀμεδέχθησαν τοὺς
 θρόνους τοὺς διδασκαλικὰς, ἔ ἐτιμήθησαν ἀκόμι ὅτι με
 τὸ

τὸ θεότατον ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, χωρὶς τὸ θεῖον μά-
 τῶν, δείχνοντες πάντα μετὰ ἔργα τῶν τὰ θεάρετα, ἐ-
 ξαίρετον παράδειγμα τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας. Βλέ-
 πουμένων λοιπὸν οἱ ἄλλοι ὅλοι, πόσα ὅτι ἄλλα πολλὰ Ἀπο-
 ρολικά προτερήματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἦσαν πλατισμένοι ὁ
 Συμεὼν ἔ Θεόδωρος, καὶ θαυμάζοντες κατὰ ἐκάστην τὰ
 ἐμάρτυρων κατορθώματα, ὅπου ἐσυμέτρεχον ὅτι ἐσυ-
 τελοῦσαν πόσον εἰς τὴν δύταξιαν τῷ μοναδικῷ τάγματι,
 ὡσαύτῃ εἰς τὴν διαφύλαξιν ὅτι ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας,
 ἔκριναν ὅλοι ἔυλογον μὰ δώσαν ὅτι ὅλην τὴν φρουρίδα ἔ
 ἐπιμέλειαν πρυματικὴν τῷ ἁγίῳ Ὁ ὅρος εἰς τοὺς αὐτοὺς
 Πατέρας, ὡσαύτῃ ὅπου ἐφάρησαν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν πρῶ-
 τοι κατοικήτορες ὅτι πολιῖχοι τῇ ἄλλῃ, ὅτι δογματικαὶ
 τῇ καρόνῳ, καὶ τῆς ἱεραῖς πολιτείας τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,
 καὶ ὅπως ἔγεινε, ψηφίζοντες ἁμῶθεν ὁ Θεὸς ἔργον
 ποιῶν, ἡ τάχα οἰκοδομῶντας μετὰ τὴν θείαν του πρόμοιαν
 κάποιον τί ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι ἐμελλαν μὰ συβῆναι.
 Τόσον ἦσαν προτιμημένοι ἀπὸ ὅλους, καὶ ἐπαινεμένοι
 οἱ ξένοι ἔτι τοῖς οἱ ἐπίσημοι καὶ σεβασμοὶ, τὸ ζῶντος τὸ
 ἀγιόλεκτον δύο Ἀδελφῶν, ὅπου ἕτε ἀνώνυμοι ἦσαν,
 ἕτε ἀθῶμασι σιμὰ εἰς ὅλους τοὺς κατοικήτορας τῷ Α'-
 θωμος, ἀλλὰ μάλισα ἀκούονταν, καὶ ἐλαλῶνταν, καὶ
 ἐθαυμάζονταν ἀπὸ ὅλων τοὺς ἐπαινετὰς ὅτι λαλητὰς τῷ
 ὅρος τῷ Α'-θωμος. Τοιοῦτοτρόπως ἐπολιτεύονταν λοιπὸν
 οἱ θεοὶ Πατέρες. Ὁ Θεὸς καὶ τὰ πλήθῃ τῇ μοναζόν-
 τῶν, εἰς τοὺς διατεταγμένους καιροὺς τῆς διδασκαλίας
 ἔ μαθήσεως, συμέτρεχον μετὰ πάσης χαρᾶς, ἔ μετε-
 λάβαρον ἀπ' ἐκείνου τὸ ἀείζων μέγα τῇ θείῳ λό-
 γῳ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διδάγματα ἐδύμετον δύκολα καθ' ἑ-
 μας μὰ χορτασθῇ μετὰ τὴν ἀμέθυτον. Καὶ τέτοια τρά-

πεζα πνευματικὴ τῆς ψυχωφελούς διδασκαλίας ἦτορ ἐτοιμηπαίτα εἰς τὸ ἄπειρον πληθὺς τῆς φιλομαθῶν ἐκείνων καὶ φιλαρέτων Πατέρων ὧν Μοναχῶν, ἀπὸ τούς ὁποῖας τὸν τότε καιρὸν ἐλαμπαρ τὰ σπουδαγῆρια τῶν αἰγίων Οὐρανῶν ἐκείνου. Τὸ περισσότερον μέρος ὅμως τῶν διδασκαλιῶν ὧν τῶν μαθησέων ἐκείνων, ἦτορ περὶ Παρθενίας, ἔπερὶ ἀσκήσεως. Εἰς τὰτα τὰ δύο Ἀγγελικὰ προτερήματα ἐσπούδαζαν παίτα μὰ σθερῆς τὴν ἱεράν Οὐμήγουρ τῆς Ἀσκητῶν ἐκείνων οἱ θεῖοι διδάσκαλοι, ὅπου εἶχαν χαρὰν ἀρεκδιήνητον, βλέποντας τὴν τὴν προκοπὴν εἰς τοὺς κόπους τῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα περιώρτας περισσὸς καιρὸς, εἰσέβη εἰς τὴν καρδίαν τῶν μεγάλων ἐπὶ τῶν καὶ θεῶν Ἡρώων, μέγας, καὶ θεὸς ἔρωτας ἀπὸ τὴν ἀχορτασίαν ὅπου εἶχαν εἰς τὰ καλά ἔργα, καὶ ἀποφάσισαν μὰ ξεσυκωτοῦν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ μὰ ὑπάγουρ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὸ Σίριαιον ὅρος, ἐκεῖ δηλοῦντι, ὅπως μὲ τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε τὰ περιδιαβάσματά του, καὶ Μωϋσῆς ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς ἐδέχθη τὸν νόμον, χαραγμένον εἰς λίθιναις πλάκαις μὲ τὴν θεῖαν χεῖρα. Καὶ τόσον ἐπτερώμετον εἰς αὐτοὺς ὁ θεὸς ἔρωτας, ὅπως ἐφαίμετον μὰ εἶναι φωτιά μὰ φλογίζη τὰς καρδίας τῶν, καὶ ὅχι ἔρωτας. Δὲν ἦτορ ὅμως δυνατὸν μὰ φύγειν κρυφά, ἐπειδὴ ὁ τὸ ὅρος ἐκεῖνο, εἶναι ὅλον περιτριγυρισμένον ἀπὸ θαλάσσης, ἔξω ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸν (τὸν ὁποῖον κόπτουτας εἶναι καιρὸν ὁ Ζέρξης ἐκεῖνος, ὁ πότερ ἐσράτευσε κατὰ τῶν Εὐλαίων, ἐπέρασε μετὰ καρὰβια του, πλέοντας σχεδὸν εἰς τὴν σερραῖ) ὁ οἱ μοναχοὶ καταλαβόμετες τὸ πρᾶγμα, ἐφύλαγαν μὲ κάθε φύλαξιν, μήποτε ἡθελαμ τοὺς λαθεύσῃ, ὁ οἱ διδασκαλοί-

καλοῖ τῶν. Τότε συνέβη ἕνα πρᾶγμα ἄξιον λόγου, καὶ ἱστορίας, ἐπειδὴ εὐθύς ὅπως ἐλαμψεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀποδημίας, καὶ τοῦ μισεμῶν, ἐφανίσθησαν ὁμοῦ ὁ τὰ ἄξια περιστατικά τῆς ἀποδημίας τῶν, δάκρυα, στεναγμοί, λόγια συρεκαλτικά καὶ ἐφόδια, ἀγκαλιάσματα, παραπομέματα, καὶ ἄλλα ὅμοια. Καὶ περιτριγυριζομένους τοὺς ὁ χορὸς τῶν φίλων καὶ γνωστῶν τῶν ὁνόματός τῶν, ὁ ὅλος ἡ αἰδέσιμος ἐκείνη καὶ ἱερά Γερουσία, τί δὲν ἔλεγαμ; τί δὲν ἐκαμπαμ; ὅλα ἐκεῖνα δηλοῦντι, ὅπου ἀρμόζει μὰ κάμμουρ, ὅσοι ποιοῦν ἔλυνται. Ἐθρημούσαν πικρά, ἐσέμεζαν ἐλεεινά, τοὺς ἐκατεφιλάσαν μὲ ἀσπασμούς τελευταίους, ἔσχεδον ὡμολογῶσαν μὰ μὴν τοὺς ἀφῆσαν, εἴτι ὁ ἀνθρώπου θελε γένη, ὅτε μὰ παραχωρήσαν ποτὲ μὰ διασπασθῇ οἱ φωστῆρες ἐπὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὅρος τοῦ Ἀθῶνος, καὶ ἀπὸ τὴν ἐδικήν τῶν συνομιλίαν. Ἀλλὰ οἱ θεοὶ ἀνδρες ἐπὶ τὸν μικρὸν τὸ πάθος, ἔπαμπαρχόμενοι πρὸς τὸν πῖς φρονήσεως λόγον, μὲ ὁμμάτιι λαρόν ἔπερίχαρον ἐπιγραφόμεντες εἰς τὸν περιεχυμένον ἐκεῖνο πληθὺς, ἐφώμαζαν: τί κάμμετε πατέρες, καὶ ἀδελφοί, κλαίοντες τοιαυτοτρόπως, ὁ συτριβόμεντες τὰς καρδίας μας; Ἡμεῖς, ὡς βλέπετε, ἰδοὺ ὅπως εἰμεσθερ ἐτοιμοί, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔειμὲν ἡθελε συνέβη μὰ ἀποθάρωμεν εἰς τὴν ξερντεῖαμ μας, μὴν καταφρομέσετε τὴν πτωχείαν μας, ἀλλὰ μὰ ἐνθυμηθῇτε τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μας. εἰδὲ πάλιν ἔειμεν ὁ θεὸς ὁ κύριος μὰ ζήσωμεν ἀκόμ ὀλίγον, ἔχετε θάρρος, διατὶ πάλιν θέλομεν σὰς ἰδῇ ἐδῶ, ὁ θεὸς συμευφραμθῇ ἡ καρδία μας. κατὰ δὲ τὸ παρὸν σὰς ἀφίρομεν, ποθεινότατοι Ἀδελφοί ὁ Πατέρες, εἰς τὸν Θεὸν ὁ Πατέρα, ὁ εἰς Χριστὸν τὸν Κύριον, ὁ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα,

μα, ἔτι δὲ Σ' εἰς τὴν ἔφορον καὶ προσάτιν τοῦ ὄρους τούτου, τὴν αἰπαρθέμον Σ' Θεοτόκον Μαρίαν. Καὶ ταῦτα εἰπόν-
τες μετὰ βίας ἀπεσπάρσθησαν ἀπὸ τοὺς λοιπὰς ἀδελφῆς οἱ
γενημαῖοι ἀνδρες ἐκεῖνοι. Πολλὴν γῆν ἐπεριπάτησαν τὸ
λοιπὸν, Σ' πολλὴν θαλάσσαν ἐπλύσαν, Σ' τέλος φθά-
σαντες εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν χώραν τὴν Γερσαλήν, ἐπρο-
σκύνησαν, Σ' ἀσπάρσθησαν μὲ πολλὰ καὶ θερμότατα δά-
κρυα, τὸν ζωοδόχον, Σ' ζωοδότῃν τάφον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.
ἀπὸ τοῦ ὁποῖου, δὲν ἡμπορεῖ τιμᾶς μὰ δινηθῇ πόσῃ χά-
ριμ ἐφάρησαν μὰ ἀπόλαυσαν οἱ Μακάριοι ἐταῖοι, ὅπου ἔ-
αυτὸν καιρὸν ἐπροσκύνησαν ἀκόμῃ ἔτι ἄλλα, ὅσα ὁ Χριστὸς
ἐπεριπάτησε, καὶ αὐτὸ τὸ Σίμαιον Ὁρος, τὸ ὁποῖον καὶ
ἐθαύμασαν, Σ' πάλιν ἐγράψαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐκεῖ
λοιπὸν εὐρισκόμενοι, οἱ Ἄγιοι, βλέπας κατ' ὕπνον εἰς τῆς
ρυκτὸς τὴν ἡσυχίαν τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, τότε
Παῦλον τὸν ἑρανοβάμονα, ἔ τὸν πρωτόκλητον Ἀν-
δρέαν, οἱ ὁποῖοι ἐπροφῆτευσαν πρὸς αὐτοὺς τοὺς Πατέ-
ρας ἐκεῖνα, ὅπου ἔμελλαν μὰ τῶν συμέβην τριγύρῃ εἰς
ταῖς αἵρεσιν τῷ καιροῦ ἐκείνου ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐκα-
τομύχους. Τὸ τοιαῦτον ἐρύπριον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν
προφητικὴν ὄρασιν, ἐκρίναν ἄξιον οἱ Πατέρες μὰ φαμε-
ρώσουμ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ τόπου, καὶ ἔτως ἐ-
ποίησαν. Ἐκεῖνος γοῦν ἐγχαρίζομενος εἰς τοὺς Πατέρας
γράμματα συστατικά, καὶ ἄλλας ἐπιστολάς ἀναγκαίας,
πρὸς τὸν πρόεδρον Πάπαν Ρώμης, τοὺς ἀπέλυσε μὲ
δύχαῖς ἔ πνευματικαῖς παρηγορίαις. Ἐξευγῆκαν λοι-
πὸν οἱ Ἄγιοι μὲ στεναγμοὺς ἔ μὲ δάκρυα ἀπὸ τοὺς Γερούς
τόπως ἐκείνους, Σ' διὰ ξηρᾶς ἔ θαλάσσης κακοπαθῆσαν-
τες περισσά, τέλος πάλιν ἔφθασαν εἰς τὸ ἅγιον Ὁρος
τοῦ Ἀΐθωρος. Καὶ τίς δύναται μὰ δινηθῇ μὲ ὅσῃ χά-
ριμ,

ρὰν, μὲ ὅσα ἐπεισόδια, ἔ δὴ φημίαις, ἔ κρότες, οἱ ὀρ-
φακοὶ πατέρες ἐκεῖνοι ἐδέχθησαν τοὺς Ἀγίους, Σ' μὲ πό-
σῃ διάχυσιν Σ' ἀγαλλίασιν τῇς ἁγίωι των ψυχῶν.

Οἱ δὲ Ἄγιοι δὴ χαρίστησαντες κατὰ πολλὰ τὴν καλὴν
προαίρεσιν, ὅπου πρὸς αὐτοὺς ἐδείξαν οἱ λοιποὶ πατέρες, ἔ
ἔ σπουδὴν, μὲ ἔ ὁποῖαν τοὺς ἀπεδέχθησαν, ἔ ἐξηγη-
τέρες εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν πε-
ριήγησιν των, καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅπου εἰς αὐτοὺς ἐπαρέβη-
σαν, πάλιν ἀμεχώρησαν ἐκεῖθεν, ἔ πρὸς τὰ μέρη τῆς
Θεσσαλονίκης ἐλθόντες, ὡμίλῃσαν εἰς ὅλους τοὺς κα-
τοικῆρας εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, τὰ σωτήρια δόγματα,
δημοσιεύοντάς τα φανερώς, Σ' κατὰ μόνας εἰς τῶν πολ-
λῶν τὰς κατοικίας. Ἀπὸ δὲ τὰ μέρη τῆς Θεσσαλονίκης
πέμποντες ἀδελφῆς, ἔ ἐπιστολάς μεθετιμᾶς εἰς τὰ Ἰλ-
λυρικά μέρη, ἐμίσεψαν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, Σ' ἐπε-
ριπάτο ὕσαν καθεξῆς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Θεσσαλίας,
διδάσκοντες ἔ μουθεῖντες κατ' ἑκάστον μὰ διαφυλάτ-
τη τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, Σ' εἰς αὐτὴν μὰ προσμένη.
Τοιοτοτρόπως λοιπὸν περιδιαβαίνοντες τὰς Πόλεις καὶ
Χώρας τῆς Θεσσαλίας, ἔφθασαν καὶ εἰς τὸ Ὁρος τὸ
Θετταλικὸν ὀρομαζόμενον τῶν Κελλίων, διὰ μὰ μουθετή-
σουμ, ἔ μὰ παρακινήσουμ τοὺς Μοναχοὺς Σ' Ἐρημίτας
τοῦ τόπου ἐκείνου εἰς τὸν ὁμοῖον ζῆλον τῆς ὕσεβειας. Ἀπὸ
τὸ ὄρος ἐτοῦτο πάλιν μισέουμτας, ἐπῆγαν εἰς τὰς Νέας
Πάτρας, καὶ ἔσονται ἔ μὰ ἐκάρτησαν καὶ ἐκεῖ ἱκα-
μὸν καιρὸν, ὀμιλῆντες πάντοτε, καὶ διδάσκοντες τοὺς
λαὸς τὰ ψυχωφελῆ, ἐπέρασαν εἰς τὸ Ὁρος, ὅπου
εἶμαι σιμὰ εἰς ταῖς Θερμοπύλαις, καὶ ἐκεῖ ὀρίσκομτας
τόπον ἡσυχαστικόν, Σ' πολλὰ ἐπιτηδεῖον εἰς ἀνάπαυ-
σιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἀποφάσισαν μὰ μένειν, Σ'
μὰ

μὰ δώσουμ ἄρεσιν εἰς τοὺς κόπας τῶν, ἕως ὅπου μὰ τῶν ἀποκαλύψῃ τίποτε ὁ Θεός, Ὡ μὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδοπορίαν. Ἀλλὰ πᾶν τοὺς μὲν τοὺς ἁγίους Πατέρας τάχα ἡ θεία πρόμοια τοὺς ἔσυρεν ἕως εἰς τὰς Θερμοπύλας, διὰ μὰ τοὺς ὀδηγήσῃ μετέπειτα εἰς τὴν ἀμικοδομήν τῆς ἱεράς Μοῦνης τῆς Παρθένου Ἁ Θεοτόκου τῆς Σπηλαιώτισσας, τῆς ὁποίας ἡ ἀξιοθαύμαστος ὄρεσις ἐσυρέβη τὸν καιρὸν ἐκείνον, εἰς τὰ μέρη τῆς Πελοπονήσου κατὰ τὸ ὄρος τὸ καλεῖμεν Χελμός πλησίον τῆς Καλαβρύτων τῆς Κώμης, ἡ ὁποία ἐσυρέβη, καθὼς ἡ ἐφεξῆς διήγησις διαλαμβάνει:-

Ἦτον μία παρθένος, Κόρη τὸ ὀνομάτης, εἰς τὸ Χωρίον καλεῖμεν τῆς Γαλατῶν, τῆ ὁποίας ἡ τοποθεσία εἶναι κατέμπροσθεν τῆς ἁγίας Σπηλαίης. ἡ ὁποία ἐσυρήθιζεν πᾶντα μὰ βόσκη ἕνα μικρὸν ποίμνιον αἰγῶν, καὶ προβάτων πρὸς βιωτικὴν χρείαν. Ἐσυρέβη λοιπὸν μία τῆς ἡμερῶν, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας ἀμαπαυομένη διὰ τὸ καῦμα ἡ Κόρη, Ὡ τὸ ποίμνιον ὅλον σιμὰ εἰς τὸ Σπήλαιον, ἕνας τράγος, σχεδὸν ἀπὸ Θεῖαν μᾶλιν, Ὡ κίρην ὑπάγει πολλὰ μακρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα, καὶ περιπατῶντας ἀπὸ ἕνα ζωμάρι τῆς βουῆς, ὅπου ἦτον ἀράμεσα εἰς τοὺς κρημνούς, διεπέρασε Ἁ εἰσέβη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς Σπηλαίης, καὶ ἐκεῖ ὀρίσκουτας κάποιαν παραμικρὴν βρύσιν μεροῦ, ἔπιε καὶ ἐχορτάσθη. Ἐπειτα, παρευθὺς χωρὶς μὰ ἀργήσῃ προσῶς, ἐγράφη πρὸς τὰ λοιπάτου σύμτροφα ζῶα, καὶ σχεδὸν ὡσαύ μὰ ἦτον λογικὸν ζῶον, μὲ περιχαρεῖαν διὰ μέσον τῆς σημείων ἔδειχμε, καὶ ὡμολόγα εἰς τὴν κυρίαν του τὴν ποιμαίνεσαν, τοῦ μερῆ καὶ τῆς βρύσης τὸ δῶρον, ἐπειδὴ Ὡ γεκάμενος ἐμπροσθὰ εἰς τὰ ὀμμάτιάτης, ἔδειχμε βρεμ-
μέ-

μέρον τὸ γέμειόντου, καὶ μὲ ἕνα ποταπὸν σχῆμα ἐφαίμετον μὰ προφέρῃ κάποιον ἄφωρον λόγον, μὰ πέμπῃ τὴν παιδοπύλαν εἰς τὴν βρύσιν ἐκείνην. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν τὴν αὐτὴν ἡσύχασεν, τὴν δὲ ἄλλην ἡμέραν τὸ πρῶν πέμνοντας πάλιν τὸ ποίμνιόντης, μὲ δόχαις, Ἁ δάκρυα, ἀνέβαινον τὸν βουρὸν, καὶ φθάνοντας ἡμεσημεριὴν ὥρα, ἀμαπαύετον πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸν χθισινόν, καὶ παρὺθὺς πάλιν ὁ τράγος ὁ ἴδιος, ὡσαύ μὰ ἦτον διδαγμένος μὲ τέτοιαν συμθήκη, ἔσονται Ὡ μὰ ἐχωρίσθῃ ἀπὸ τὸ ποίμνιον, ἐπῆγεν εἰς τὴν συνηθισμένην βρύσιν, Ὡ πῖνοντας μερὸν, πάλιν ἐγράφη, Ὡ ἐκαμμεν τὰ πρῶτα σχήματα ἐμπροσθὰ εἰς τὴν κυράντης τὴν βοσκοπύλαν. Ἐυθὺς λοιπὸν ἐκείνη, ὡς εἶδε τὸ πρᾶγμα τῆτο πῶς συρέβη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Ἁ τὴν παρακάλεσίντης, περιτειχίζουσα τῆς λόγους μὲ τὸ σημεῖον τῆς Σταυροῦ, καὶ περιπατοῦσα τὴν αὐτὴν γράταν ὅπου ἐπεριπάτησε Ὡ τὸ ζῶον, εἰσέβη εἰς τὸ Σπήλαιον, τὸ ὅποιον ἦτον καταδασωμένον ὅλον ἀπὸ κιστῶν, καὶ ὡς ἀφ' ὀρήκε τὴν βρύσιν πολλὰ κρυερὴν Ἁ κατὰρωτάτην, ἐθαύμασε βέβαια κατὰ πῶς ἦτον τὸ πρέπον, Ὡ κάμνοντας Σταυρὸν μὲ τὸ δάκτυλόνης εἰς τὸ μερὸν, ἐκυψεν, Ὡ μὲ τὰς παλάμας τῆς συκώμοντας μερὸν ἐχορτάσθη. Ἐκεῖ λοιπὸν ὀποῦ ἔπιμεν, ἐπειδὴ καὶ ἔσχεκε μὲ λογισμόν καὶ μὲ ἔμμοιαν, Ἁ ἥλπιζεν μὰ ἰδῆ, ἡ μὰ ἀκῆσῃ τίποτε ὑψηλότερον, Ἁ θεότερον πρᾶγμα, ὡσαύ ὅπου Ἁ ἡύρεσις τῆς μεροῦ μέθειας οἰκονομίαν εὑρέθη, ἡκασε παρευθὺς μία τέτοιαν φωνὴν. Μὴ φοβοῦ, Ὡ μεάμις, διατὶ ὁ Δεσπότης Θεὸς καλῶντας σε ὀχι εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ εἰς μυήρια, σὲ ὀδηγήσεν ἀοράτως μὰ ἔλθῃς ἐδῶ. Ἡ δὲ Κόρη μὲ τὴν φωνὴν Ὡ τὸν λόγον ἐτοῦτον ὀυθὺς ἐσυκώθη, Ὡ ἀπο-
B βλέ-

βλέπασα πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Σπηλαίας, ἀπὸ τοῦ οὐ-
 οῦ ἔρχετο ἡ φωνή, ὡς τῆς θαύματος. ὡς τῆς φρικτῆς θεᾶς
 ἐκείνης. βλέπει ὁ λίγον μακρὰ ἀνάμεσα εἰς τὸν κιστὸν
 κρεμασμένην ὡσαύτ' ἀπὸ τινὰ δεσμὸν, τὴν φρικτὴν καὶ
 ἀμίμητον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. πρὸς τὴν ὁποίαν δραμοῦσα
 παρδύθους, καὶ μεθ' αὐτὴν ἐφόβον πίπτουσα ὡς πρὸς ὄψον
 εἰς τὴν γῆν, ἔλεγε μεθ' ἑαυτῆς.

Εὐὸ Κυρία Παρθένε, ὅπως ἐγέμνησες κατὰ σάρκα εἰς
 τὸν κόσμον, ἀφράτως ὡς ἀερμηνεύτως, τὸν ὕμνον ἐ λό-
 γου τῆς Θεοῦ, φαμέρωσον εἰς ἐμένα τὴν ἀμαρτωλήν σου
 δούλην, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐφαμέρωσάν τὴν δόξαν σου τῇ μεγα-
 λοπρέπειᾳ σου εἰς τὸν μῦθον καιρὸν; ὅχι βέβαια δι' ἐμένα,
 ἐπεὶ δὴ πόθεν ἐγὼ ἡμπορῶ μὴ ἀξιωθῶ τῆς ταυτέως χά-
 ριτος; ἀλλὰ θαρρῶ, ὡς ἐλπίζω, ὅτι κατὰ προμήθειαν
 ξέμων σου φοβερῶν πραγμάτων, εἰς πολλῶν σωτηρίαν
 συρτρεχόντων, μὴ ἔλαμψεν εἰς τὰ ὀμμάτια μου τὰ τα-
 πειρὰ ἢ σεβασμιά σου Εἰκὼν. Ταῦτα εἰπούσα ἡ Παρθέ-
 νος, ἤκουσε πάλιν ἐκ δατέρων τὴν θεῖαν ἐκείνην φωνήν,
 ἣ ἔλεγε πρὸς αὐτήν. Εὐὸ μὲν, ὡς Κόρη, ὑπάγε κατὰ
 τὸ παρὸν εἰς τὸν οἶκόν σου χωρὶς μὴ εἰπῆς τινὸς τίποτε
 παρτελῶς, ἀπὸ ὅσα σοὶ ἐφάνησαν, διατὶ ἰδοὺ ὅπου ἐ-
 τοῦτα ὅσα βλέπεις ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μα-
 κρόθεν σου εἰς ἄλλας δύο ἀνδρας ἀγίους ἀδελφούς ἐ ψυ-
 χικῶς, ὡς σωματικῶς, Μοναχοὺς σου Ἱερεῖς, ὑψηλούς
 καὶ τὴν ἡλικίαν, περίχαρες κατὰ τὰ πρόσωπα, βαθεῖς
 κατὰ τὸ γένειον, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους ὁ ἕνας ὀνομάζεται
 Συμεὼν, ὡς ὁ ἄλλος Θεόδωρος, ὁποῦ εἰς πᾶσαν πόλιν,
 σου χώραν κατήχησαν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Εἰς τού-
 τους λοιπὸν, ὅταν ἔλθῃς πρὸς ἐσέμενα, ἐπεὶ δὴ σου ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ χρησμὸν ἔμαθας τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου σου, ἣ τὸ

ἐδὲ.

ἐδικόμισον, σου θέλουμ ἔλθῃ ὀλίγωρα ἀπὸ τὴν Θεσσα-
 λίαν, εἰπὲ χωρὶς φόβου τὰ πάντα, χωρὶς μὴ κρύψῃς
 τίποτε, σου ἐκεῖνοι θέλουμ λάβῃ τὴν φροντίδα διὰ ὅλα
 ἐκεῖνα, ὅπου ὁ Θεὸς τῶν ἐπαράγγελων. Εἰς πόσον
 ἐσὺ ὑπάγε εἰς εἰρήνην, σου ἡξούρε, ὅτι ἀπὸ τοῦ μῦθου ἡ
 χάρις μου θέλει ἦσαι ὁμοῦ μετὰ τοῦ λόγου σου, ἐπεὶ δὴ θέ-
 λεις ἔλθῃ εἰς μοναδικὸν βίον, σου θέλεις μετασχηματι-
 σθῇ πρὸς ὁμοίωσιν τῆς Ἀγγελικῆς πολιτείας. Καὶ ὁ
 τόπος ἐτέτος ὡς τὸ ὑστερον μέλλει μὴ δοξασθῇ εἰς τρό-
 πον, ὅπου ἀπὸ καθετοῦ τόπου μὴ συρτρέχῃ, ἣ μὴ συρ-
 γεται πληθὺς λαὸς ὡς ῥόματα ποταμῶν, ἣ μὴ μὴ λεί-
 ψῃ ποτὲ τῶν θαυμάτων αἰ πηγῶν ἕως τῆς συρτελείας
 τῆς αἰῶνος, πορεύσῃ λοιπὸν εἰς εἰρήνην. Δὲν ἐπέρασας
 πολλὰς ἡμέρας, σου οἱ ὅσοι ἐκεῖνοι Συμεὼν, σου Θεό-
 δωρος, μίας νύκτα, κοιμώμενοι ἀπᾶν εἰς τὰ θροῖα
 των (ἐπεὶ δὴ πάντα ἔχον συρνήθειαν μὴ κοιμῶνται κα-
 θήμενοι, αὐτὸς ἔμελλαν καμῖαν φοράν μὴ λάβῃ ὑπὸν
 ὀλίγον, διὰ μὴ μὴ ἡθέλων ἀπονήσῃ ὀλοτελῶς τὸ μέρος
 τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν παρτετημένην ἀγρυ-
 πνίαν) Θεὸς Ἀγγελος δὲ Οὐρανοῦ καλῶντας τοὺς
 θεῖους Ἀνδρας ἐτάτους κατ' ὄνομα, εἶπεν. Ἡμεῖς δέ-
 ησις ἡ ἐδικήσας, ὡς Πατέρων, ἰδὲ ὅπου εἰσῆλθον εἰς
 τὸν Κύριον, σου ἀπεσάλθῃκα ἐγὼ μὴ σὰς φαμερώσω
 ἐκεῖνα ὅπως μέλλουμ μὴ σὰς συρέμεν πρὸς τὸ συμφέρον
 τῆς ἐκκλησίας. Θέλημα Θεοῦ εἶναι λοιπὸν μὴ περάσετε
 εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπεὶ δὴ τὰ πράγματα τῶν τό-
 πων ἐτέτουμε τὰ ἐκυβερνήσατε καλά, καὶ ὡσαύτ' ἀρέσκει
 εἰς τὸν αὐτὸν Θεόν, ἀνάγκη εἶναι ὅμως μὴ διδάξετε
 ἣ ἐκεῖ, καὶ μὴ ζητήσετε ὅλους εἰς τὴν ἀμώμητον Πί-
 σην σου δύσεβειαν, ὡς ὅπως μὴ μὴ ἡμπορῇ μὴ ἄρῃ εἰς

B 2

καρμέ-

καρέμαμ ἀνθρώπων καρέμαμ τόπων ἢ καταφύγιον, ἢ
 μιὰν Σ' λαοπλάμος αἵρεσις τῆς εἰκομονάχων. Καὶ διὰ
 περισσότερην δίκολίαν, καὶ πίσιμ τῶν λόγων, ὅπου
 ἔχετε μὰ ἀκάζετε, ἔ μὰ εἰπῆτε, ἰδὲ ὅπου μία μέα
 παρθέμος, βόσκουσα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ ὀλίγον ποι-
 μιον τῆς Πατρός της, κατὰ τὸ ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν
 θυγατέρων τῆς Ρ' αὐγῆλ, ἄρε μίαμ θαυμασίαν εἰκόμα εἰς
 κάποιον σπήλαιον, ὅπῃ ἦτομ κεκρυμμένη πολὺν και-
 ρόν, τῆς Α' εἰπαρθέμης καὶ Θεοτόκης Μαρίας. Εἰς τὴν
 ὁποίαν Κόρην ἀπεκαλύφθη μὰ μὴν φαμερώσῃ τὸ ὄραμα
 εἰς ἄλλον τιμὰ παρὰ εἰς τῆς λόγουσας μόμον, ἔ εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐφαμερώθησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰ ὁμόματάςας, Σ'
 τῶν προσώπων σαςοὶ χαρακτῆρῶν, Σ' πῶς ὀλίγωρα θέ-
 λετε φθάσῃ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὁμομάζε-
 ται Γαλάται, ἡ δὲ παρθέμος ὁμομάζεται Κόρην, διὰ
 τοῦτο ἀπορρίπτουτῶν κάθε ἄργητι, σπιδάσατε μὰ ὑπέ-
 γετε εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ ὁ Θεὸς σας προβάλλει. Ἐρώτη-
 σαν γὰρ οἱ ἅγιοι τότε, τίς εἶμαι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἄνω-
 θεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἔφερον πρὸς αὐτοὺς τοὺς τοῖς τας
 χρησμάς, ἔ προλέγει τὰ μέλλοντα; ἔ εἰς ποῖου μέρος
 τῆς Πελοπονήσου εἶμαι αὐτὸ τὸ Χωρίον τῶν Γαλά-
 των; τότε ἤκουσαν πῶς Ἀγγελος Θεοῦ ἦτομ αὐτὸς,
 ὅπῃ τῶν ἐλάλει, ἔ πῶς τὸ Χωρίον καίττεται πρὸς
 τὰ μέρη τὰ Βόρεια, κατὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον
 Καλάβρυτα. Εὐθύς λοιπὸν ἐσυκώθησαν οἱ ἅγιοι, Σ' ἐ-
 πέρασαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, Σ' φθάσαντες εἰς τὸ
 χωρίον τῶν Γαλάτων, εἰς καιρὸν ἑσπέρας, συραπαμί-
 τησαν κατὰ τύχην τὴν Κόρην ἐκεῖνην, ἡ ὁποία βλέ-
 πον αὐτοὺς μακρόθεν, ἔδραμον ὡσαύτ' ἐμ' ἐξισασ-
 μόν, Σ' τοὺς ἐπροσκύνησε μὲ ὅσην δὺλάβειαν, ἔ ὑπό-

κλι-

κλισίμ ἤμπορεῖ μὰ ἐξηγήσῃ τιμὰς. Οἱ δὲ ἅγιοι δίδου-
 τες πρὸς αὐτὴν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, χαῖρε ὦ Κό-
 ρή, τῆς λέγειν, τάχα ἐσὺ εἶσαι εἰς τὰ μέρη ἐτοῦτα, ὅπῃ
 μὲ τέτοιον ὁμοναμαμάζεσαι; Ἡ δὲ Κόρην, μὰ ἅγιοι τῆς
 Θεοῦ, εἶπεν, ἐρωτῶ ὅμως ἔ ἐγώ, ἐσεῖς ἦτε ὁ Συ-
 μεών, Σ' ὁ Θεόδωρος; ἢ ὄχι; Ἀπεκρίθησαν ἔν ἔ οἱ
 ἅγιοι τότε λέγοντες. Ἡ ξέυρε θυγατερ, ὅτι βέβαια ἡμεῖς
 εἴμεσθον ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐσὺ προσεγγώρισες, ἀλλὰ ἐπιθυ-
 μῶν πρῶτον μὰ μάθω μὲν τὸ Σπήλαιον, ὅπῃ πε-
 ριέχει τὸν πολὺν, Σ' ἀκέρωτον θησαυρὸν. Ἐδῶ σιμὰ
 εἶμαι τάχα, ἢ μακρὰ; σιμὰ, εἶμαι, λέγει ἡ Κόρην,
 πλὴν καιρὸς τῶρα δὲν εἶμαι, μὰ ὑπάγετε πρὸς αὐτὸ.
 Ἀλλὰ καὶ, λέγειν οἱ ἅγιοι, δεῖξαι μὰς τὸ μακρόθεν
 πῶς εἶμαι; γραφεῖσα δὲ ἡ Κόρην, ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς τὸν
 τόπον πρὸς τὰ μέρη τὰ Ἀνατολικά, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτομ τὸ
 ἅγιον Σπήλαιον, ἔ δὲ οἱ ἅγιοι κλίματῶν τὰ γό-
 ματα, ἔκαμαν προσδύχην μυτικὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐ-
 πείτα συκωρόμενοι, εἰσεβαίοντες εἰς τὸ σπήτι τῆς Κόρης,
 ἐπειδὴ ἔ αὐτὴ τὴν μύκτα ἐκεῖνην τοὺς ἐδέχθη ἐκεῖ διὰ
 μὰ ἀναπαυδοῦν. Τὸ δὲ πρῶτον, ὑπαγέμεντας ἡ Κόρην
 ἐμπροσθὰ, ἀμέβαιμαμ εἰς τὸν βουρὸν, ἔ σταθέρτων ἐμ-
 προσθεν τῆς Σπηλαίας, κλίματῶν τὰ γόματα πρὸς τὸν
 Θεόν τὸν κτίστην τῶν ἀπαμῶν, ἐκαθάρισαν τὰς ψυ-
 χασῶν πρῶτον μὲ δάκρυα, ἔπειτα εἰσεβαίοντες ὁμοῦ
 μὲ τὴν μερίδα μέσα εἰς τὸ Σπήλαιον, ὡς βάθους πλά-
 του, Σ' σοφίας, ἔ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀμεξερόμνηται
 τὰ κρίματα αὐτῆς, ἔ ἀμεξιχρίασαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆς. Ὡς τῶν
 σῶν ἀκαταλήπτων θαυμάτων, ἔ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπεί-
 ρων συγκαταβάσεων, Παμτοκράτορ Θεέ. Βλέπην πρᾶ-
 γμα, ὅπῃ Σ' μὰ τὸ εἰπῆ τιμὰς εἶμαι φοβερόν, Σ' μὰ τὸ
 ἀκ-

ἀκρόσῃ εἶμαι φρικτὸν, πόσῳ δὲ μάλλον μὰ τὸ ἰδῆ ἔ με
τὰ ὀμμάτιάτε; βλέπετε λέγω κρεμασμένην ἀνάμεσα εἰς
τὸν κισὸν τὴν αἰγιωτάτην ταύτην Εἰκόνα τῆς Θεοτό-
κου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίμετο διατετυπωμένη ἡ Παρά-
χρατος Μαριάμ με ὡς ἡμα ὅπως ἐκάθετο, ἔ ἐβάσταζε
βρεφοπρεπῶς εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς τὸν Τίον, Ὁ Λό-
γου τῷ Θεῷ, τὸν τῷ κόσμῳ Ποιητήν. Καὶ τίς μὰ μὴν
ἠθελε θαυμάσῃ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀπειρομέγεθον ἄκροσμα; ἡ
τοῖς ἀκόμιν τυπωμένοι εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Εἰκό-
μος, αὐτὸ τὸ ὑπέρτατον Σεραφίμ, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν,
τὸ φρικτὸν Χερσβίμ, ὅπως ἐπαράστασαν ἀλλήλων, καὶ
δουλοπρεπῶς τὴν ἀγίαν Παρθένον. Πράγμα ἦτορ
βεβαία ἐποῦτο μὰ φρίξῃ τινας καὶ μετὰ τὴν ἀκοὴν μό-
ρου. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ Μακάριοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐ-
φαμερώθῃ ἀρήτως, ἀπὸ τρόμου ὅπως ἐκστασι ὡς ἐ-
γειναι κάτοχοι, ἔ ἔλεγον, ὡς ταλαίπωροι ἡμεῖς, ὅτι
ἀφ' ἑωπιῶν ὄντες, ἔ ἔχοντες ἀκαθάρτους τὰς αἰσθή-
σεις, εἶδαμεν μετὰ τὰ ὀμμάτιάμας θαύματα τόσοι με-
γάλα, ἔ δι' ὅσους ἤλθε μία τοιαύτη φωνὴ πρὸς αὐ-
τοὺς. Μὴ φοβᾶσθαι ὡς Θεόληπτοι ἀνδρες, ἐπεὶ δὲ ὁ
λόγος πρᾶγμα, Ὁ δίκαιος ἐκρίθη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ
τὸν Θεόν, ὅτι ἐσεῖς οἱ τόσοι δοκιμασμένοι διδάσκαλοι
τῶν λόγων τῆς δυσσεβείας, ὅπως ἰδρώσατε, Ὁ ἐκοπιᾶ-
σατε τόσοι εἰς κατ' ἐκαστὴν πόλιν, ἔ χώραν διὰ τὴν
τιμὴν, ἔ προσκύνησι τῶν ἀγίων Εἰκόνων, Ὁ διεπε-
ράσατε τόσοι γῆν ἔ θάλασσαν διὰ τὴν ἀρετὴν ἔ τὴν
θεοσεβείαν, μὰ μὴν τελειώσατε τὴν ζωήν σας, ἅμοι-
ροι ἔ ἀμέτοχοι ἀπὸ τοιαῦτα τέρατα Ὁ σημεῖα ἔ Θεϊ-
κὰς ὀπτασίας. Βιασθῆτε λοιπὸν ἀκόμιν, Ὁ σπουδά-
σατε μὰ μουθετήσατε, Ὁ μὰ βεβαιώσατε ὅσους κα-
τοιχεῖν

τοιχεῖν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔ εἰς ὅλας τὰς
χώρας, μὰ μέντοι πάντα σταθεροί, ἔ ἀμετάτρεπτοι
εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἀγίων εἰκόνων.

Ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ Ἄγιοι ὅπως μετὰ τὴν Κόρην,
ὅπως ἦσαν, προκύπτουσαν χαρὰν εἰς τὴν γῆν ἀπὸ
φόβου Ὁ θαῦμα, Ὁ μαθόντων ἀπὸ τὴν φρικτὴν
ὄψιν ἐκείνην Ὁ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐμελλαν μὰ συμέβουρ
εἰς αὐτοὺς, ἔκαμαν ἀρχὴν μὰ κοπιᾶσθαι εἰς τὸ μὰ κα-
θαρίσασθαι τὰ δάση, καὶ τὴν ὕλην τῷ τόπῳ. Καὶ διὰ
περισσότερην δυνάμειν ἐγνώρισαν ὁ λόγον μὰ βάλαν
φωτίαν εἰς τὴν ὕλην ἐκείνην.

Πρῶτον λοιπὸν ὁμιλοῦντας ἀπὸ τοῦ Σπήλαιου τὴν
Θεῖαν εἰκόνα μετὰ λιταῖς καὶ μετὰ δάκρυα, ἔπειτα βάλ-
λονται τὴν φωτίαν εἰς ταῖς ρίζαις τῷ βαρὺ ὀλοτρίγυ-
ρα, μετὰ δυνάμειν κατέκαυσαν ὅλην ἐκείνην τὴν ὕλην,
εἰς τῆς ὁποίας τὸν φλογισμόν ἔκαμεν καὶ τὸ πρῶτον
θαῦμα εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἡ χάρις τῆς σεβασ-
μίας Εἰκόμος, τὸ ὁποῖον εἶμαι τοῖς τοῖς.

Δράκων τις φοβερός εἰς τὸ μέγεθος, ἐφώλωθεν ἔ-
κεῖ εἰς τῷ κρημνῷ τὴν ρίζαν, πολὺν καιρὸν πρότε-
ρον, Καὶ ὡς ἀπ' ἀγροίκησε τὴν φωτίαν, ὅπου ἀπὸ τὰ κα-
τώτερα μέρη ἀνέβαινον εἰς τὰ ἀνώτερα, βόσκοντες τὴν
ὕλην ἐκείνην σιμὰ εἰς τὴν φωλέαν του, ὡς ὅπως ὡς ἀπ'
μὰ ἠθελε δαμεισθῇ πτερὰ, ἀπὸ τοῦ ἀρχέκακου Ὁ ἀό-
ρατον Δράκοντα, τὸν πρῶτον πλάμον τῷ ἀφ' ἑωπιῶ-
νου Γένος, δι' ὅς μετὰ ἐλαφρότατον πῆδημα ὑψώθη
ξαπετώμενος εἰς τὸν αἶρα. Ἐπεὶ δὲ κάποιον Θεϊκὴν δύνα-
μιν, ὅπως ἐπρόερχετο ἀπὸ λόγους, Θεοτόκε ἀκατα-
μάχητε Δέσποινα, ὡς ἀπ' μία σαίτα ἀπὸ τοῦ δοξαρίου,
τῷ ἔδωκεν ἐπιτυχνημένην πληγὴν μέσα εἰς τὴν καρδίαν,
καὶ

καὶ παρόντως γρέφοντας τὴν εὐαγγέλιον, ὅς κτυπῶντας
τὴν ἐδῶ ἐκεί, με πόμον πολὺν καὶ ἀσθένειαν, ἀ-
φοβητος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ παύσιον
καμωμένος, σύρμοντας τὰ λείπια τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν
μέρος, ὅς κάμνοντας κτύπον ἀσυνήθιστον ὅς φοβερόν,
ἔπεσον εἰς τὴν φωτίαν καὶ ἔγειμε τέφρα ὅς γὰρ κτή.
Εἴς τας λοιπὸν καὶ μὴ ἐκαθάρσιν τέτοιας λογῆς τὸ
Σπῆλαιον, ὅς μὴ κατεκαύθη ἡ ὕλη ἐὶ δὲ Δράκων ὁ φο-
βερός ἀπὸ τὴν φωτίαν, με τὴν πωυδὴν ἐ ἐπιμέλειαν
τῶν ἁγίων Πατέρων, ἀνέστη ἐ ἡ παλαιὰ ἀγία Τρά-
πεζα, τὴν ὁποίαν εἶχε σχεδιάσῃ εἰς τὴν πέτραν τοῦ
βουρῆ ὁ Ἱερώτατος Ἀπόστολος Λεκάς, ὁ ὁποῖος ἰσό-
ρησεν ὅς τὴν Θεῖαν εἰκόνα με τὰ ἰδιάτου χεῖρα, ἐ ἔγρα-
ψε ὅς τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον, ὡς καθὼς μαρτυρεῖ καὶ
ἄλλοι, ὅπῃ ἔγραψαν τὸν βίον τῶν ἁγίων Πατέρων
τῶν, τὴν ὁποίαν πέτραν φτιάσαντας τὴν καλῆτερα
με τὰ ἰδιάτου χεῖρα οἱ Ἅγιοι εἰς ὁῦμα Τραπεζῆς, ὅς
κτίζοντας ὅς κάποιον τίποτε οἰκοδόμημα εἰς ὁῦμα Ναῶ,
ὅπῃ ἐ ὡς τὴν σήμερον φαίνεται εἰς τὴν ἀνωθεν με-
ριάν τῆ Βήματος, ὡς μὴ ἄλλο δούτερον Βῆμα, ὅς
ἔχει ἐ τὴν μικρὴν Τράπεζαν, ὅπῃ ὁνομάζεται τῆ ἀ-
γία ἐ Εὐαγγελιστῆ Λεκά, τότε μὲν ἐκατάθεσαν ἐκεῖ
τὴν ἀγίαν Εἰκόνα με προσδύχαις ὅς με ὕμνης.

Ἡ δὲ μερίς ἡ Κόρη μετὰ πάσης χαρᾶς ἐδέχθη τὸ
ὁῦμα τῶν μορξαζων ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς Θεῖς Πατέ-
ρας, ὅς μετομομάσθη Εὐφροσύνη, ἐ ἐδιώρισεν διὰ παμ-
ποταμῆς κατοικίαν ἑνα καλύβιον, ὅπῃ τὸ εἶχεν
φτιάσῃ οἱ αὐτοὶ Ἅγιοι εἰς τὸ μόνιμον μέρος τῆ Σπη-
λαίης. Τῆ ὁποῖα καλυβίῃ ἡ Θύρα ἐφράχθη παρτελῶς
ὅς ἐκτίσθη, καὶ μία μόνον μικρὴ τρύπα ἦτον σιμὰ εἰς
αὐτὸ,

αὐτὸ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔτε ὅλον τὸ ψωμὶ ἐχώρει, ἀλ-
λὰ τὸ ἡμισυ μόνον, ὅπου ἔπερμε, ὅταν ἦτον καιρὸς.
ἀπ' αὐτὴν τὴν τρύπαν, λέγειν πᾶς ἡ ὅσα μὴ ἔπερμε ὅς
τὴν Θεῖαν καὶ Ἱεράν Κοιμωρίαν, ὅς τοὺς ζωοπιᾶς τῆ
κυρήγματος λόγος, ὅταν οἱ Θεοὶ Πατέρων τὴν ἐκα-
λῶσαν εἰς τὴν Ἱεράν ὁμιλίαν. ἀπ' αὐτὴν τῆς ἐδιδαν
ψωμίου ὅς μερὸν, ἐ ὀλίγα ὅσων βραμμένα, ἐ καὶ
ἑνα λάχανον, ἡ χόρτον, μετὰ ὁποῖα ἐπέρμε τὴν ζωνὴν
τῆς ἡ Μακαρία ἐκείνη. Ὅντας λοιπὸν τὰ πράγματα
τότε εἰς τέτοιαν γάσιν, ἡ φῆμν με ὁξύτατον πτερόν ἐ-
δραμεν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, ὅς ἔγειρον ἁγγε-
λος καὶ μυνητῆς τῶν Θεῶν κατορθωμάτων τῆς Κόρης,
ὅπου μετομομάσθη Εὐφροσύνη, ἐ τῶν ἁγίων Πατέ-
ρων, ὅς δούτως ἔτρεχαν με πωυδὴν, προσεῶτες ὅς γυνώ-
ριμοι τῶν χωρίων, πτωχοὶ ὁμοῦ ὅς πλεῖστοι, διὰ μὴ
ἰδῶν, ὅς μὴ ἀκῶσαν τὰ ξένα ὅς φρικτὰ Θεάματα ὅς ἀκῶ-
ματα, γυναικῶν δούγεις ἐ δούχμονων, καὶ κορασία, ἐ
πολὺς ἕτερος λαός.

Βλέποντων λοιπὸν τὸ πόσον πληθὺς συμαγμέμον οἱ
ἅγιοι, ὅς Θεοκλήτως συτρέχον εἰς ἀκοήν, ὅς ὅψιν
τῶν Θεῶν, ἀρβαφῶν εἰς ἑνα ὑψηλότερον τόπον,
Ἀρχισαν μὴ δημηγορεῖν εἰς τέτοιον τρόπον.

Εἰπεδὴ, ὡ παρόντων, μὴ ἦλθατε συμαγμέμοι εἰς
τὸν τόπον ἐτῆτον πρὸς ἡμᾶς, πρῶτον μὲν διὰ μὴ εἰδῆτε,
καὶ τὸ περισσότερον διὰ μὴ ἀκῶσετε τὸν λόγον τῆ Θεᾶς,
καὶ μὴ λάβετε πληροφορίαν διὰ τοὺς μόνους ὅς δόγμα-
τα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἀπὸ τὴν ζάλην τῶν αἰρέσεων
ταράττονται ἐ κινῶνται, ἰδοὺ ὅπῃ ἐ ἡμεῖς με ὁμοίαν
προθυμίαν, τῆ Θεᾶς ὁδηγῶντος, λέγομεν πρὸς ἑσᾶς.
Δότεμας λοιπὸν ἡσυχίαν, καὶ παύσατε ἀπὸ τὸν θό-
C ρυζον,

ρυβον, διὰ μὰ ἡμπορεῖν μὰ ἀκείωνται τὰ λόγιαίμας μακρό-
 θον, καὶ ἐγγύθευ ἀπὸ ὅλης, μὰ μὴν μισέψῃ τινας ἡ-
 ρικός ἀπὸ τὴν πρὸς ματικὴν ἐτέτην τράπεζαν τῇ θείῳ
 λόγῳ, τοὺς ὁποῖους ἡμεῖς ὄχι μόνον εἰς ἐσᾶς τοὺς κοι-
 μολογούμεν, ὅτε τῶρα εἶμαι ἡ πρώτη φορά ὅτε τοὺς κη-
 ρύττομεν, ἀλλὰ καιρὸς περισσὸς εἶμαι, ἀφ' ἧς μισθού-
 τας ἡμεῖς ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, κατέβημεν πρὸς τὸ ἁ-
 γιον ὄρος τῆς Ἀΐθρας, καὶ ἀπὸ τότε δὲν λείπομεν μὰ
 διδάσκωμεν τοὺς λαοὺς, ὅπου εἶμαι εἰς τὴν πρώτην ἔ-
 δούτεραν Θετταλίαν, καὶ ἐκεῖνος ἀκόμι, ὅπου κατοί-
 κῃ εἰς ὅλον τὸν Ἰλλυρικὸν τόπον, ἔ εἰς ὅλην τὴν Αἰ-
 τωλίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἕως τὸν τῆς Κορίνθου Ἰσθ-
 μόν. Πλωκάπα τὸ παρὸν διεπεράσαμεν, καὶ ἤλθαμεν
 πρὸς ἐσᾶς, κήρυκας καλεσμένοι Θεόθεν, τῆς ὁδοῦς
 Ορησκείας, ἔ παρακαλῶμεν κατ' ἑαυτὰ ἀπὸ λόγους,
 τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, πρῶτον μὲν μὰ ἐνθυμᾶσθε
 μὲ καθε σπουδὴν τοὺς Ἀποστόλους τῆς Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς λόγους ὅτε ἐλάλησαν εἰς πᾶσαν
 τὴν γῆν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, μάλιστα δὲ μὰ ἐνθυμᾶ-
 σθε τὸν μακάριον Ἀπόστολον Παῦλον, καὶ Ἀνδρέαν,
 ὅτε ἐμουθέτησαν τοὺς προγόνους σας, ὅτε ἐκήρυξαν πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἐσᾶς ὅλους κατὰ διαδοχὴν, τὰ ψυχο-
 φελῇ καὶ σωτήρια δόγματα, παραγγέλλοντάς σας μὰ ἐ-
 κείνους μὲ ἀσφάλειαν, πάντα φασκεροὶ ἔ βέβαιον εἰς τὴν
 Πίστιν, καὶ μὰ μὴν μετατραπῇ ποτὲ ἡ γυνώμνησας ἀπὸ
 καμίας αἵρεσιν, φοχαζόμενοι πῶς καὶ τὰ μὲν ἐποῦτα
 συμβεβηκότα καὶ Θεῶν οἰκονομίαν ἐσυμβέησαν, διὰ μὰ ἡ-
 ριχθῇ κατ' ἑαυτὰ εἰς τὴν δυσέβειαν. Καταλάβετε λοιπὸν,
 ὅτι δὲν εἶμαι τινας ἀρκετὸς μὰ ἐμνοῆσθαι τὴν εὐσίαν τῆς
 Θεῆς ταύτης Εἰκόμος ὅποια μὰ εἶμαι, καὶ ὅμως ἀπὸ
 τὸ

τὸ σῆμα τῆς ὅλου ἀναβλύσαν κρηνοὶ κάποις μύρα μὲ
 δωδίαμ ἀρεκδιήγητον, ὡς φαίμενται εἰς ὅλους ἐκεῖνους,
 ὅτε προσέχον μὲ πίστιν. Ἰδέτε πῶς τόσον καιρὸν ὄν-
 τας κρυμμένη μέσα εἰς τὸ Σπήλαιον, μὴν ἔχοντας ἄλ-
 λο πρᾶγμα τριγύρα τῆς, παρὰ κιστὸν πολὺν, μὴδὲ κα-
 μίαν βλάβην, ἡ σαθρότητα φαίνεται μὰ ἔχῃ. Ἰδέτε
 πῶς ὁ πολλὰ σοφὸς ὁφθαλμὸς τῆς Σαγγόρας καὶ τρισμα-
 γίστῃ Λακᾶ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἐδυνήθη μὰ προῖδῃ
 τὰ μέλλοντα, εἰς σωτηρίαν ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὅτε τῆς
 Ἀχαιᾶς, τὴν ἐπλασεν εἰς τέτοιον τρόπον, ἔ τὴν ἀ-
 φῆκεν ἐδῶ μὰ κρύπτεται τόσον περισσὸν καιρὸν, διὰ
 μὰ γένη σήμερον μὲ τὴν Εὐρεσίαν τῆς εἰς ὅλους ἐμας βοη-
 θός ἡ αὐτή, ἔ ὑπόθεσις τῆς κηρυγμάτων ἔ σπασμα-
 τῶν, ὅπου γίνονται, καὶ λαλῶνται διὰ τὴν τιμὴν ἔ
 προσκύνησιν τῆς Θεῆς εἰκόμων, ὡς εἶπομεν ἀνωθεν.
 Διὰ τοῦτο ἔ ἡμεῖς θεσπίζομεν τὴν σήμερον, καὶ δογ-
 ματίζομεν, ὅτι εἰς τὸν μετέπειτα καιρὸν, μὰ καλεῖται
 φερωμύμως ἡ ἡμέρα τῆς δόξης τῆς, Ἀπόδοτρα, ὅτε
 μὰ γίνεται εἰς τὴν εἰκοστὴν δούτεραν τῆς Αὐγῆς μηνὸς
 ἡ ἑορτὴ, ὡσαύτῃ ὅπου εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡθέλησεν ἡ
 Θεῖα πρόμοια μὰ μὰς ἀποδώσῃ τὸ μέγα τοῦτο καὶ πα-
 ράδοξον τῆς Θεῆς Εἰκόμος μυήριον, ὅπου πολὺν και-
 ρὸν ἦτον κρυμμένη, ὅτε ἀπᾶν εἰς ὅλα, δοξάσατε, δι-
 χαρισήσατε, ὑμνήσατε, καὶ δοξολογήσατε τὸν Θεὸν
 λόγον, καὶ Σωτῆρα Χριστόν, τὸν δοτῆρα τοῦ αἵματος
 γαθῶν.

Ταῦτα ὑπόμντες οἱ Ὅσοι πρὸς τοὺς λαοὺς, ἐτέλεσαν
 τὴν Θεῆς Μυσταγωγίαν, ἔπειτα μὲ δόχαις, ὅτε μὲ δι-
 λογίαις τοὺς ἀπέλυσαν ὅλους χαίροντας, καὶ ὁ λαὸς ὅλος
 εἶχε γνώμην μὰ δώσῃ ἀργύρεα διὰ μὰ οἰκοδομηθῇ τὸ Μο-
 ραση-

μας ἡρίων, οἱ ἅγιοι ὁμῶς δὲν ἠθέλαμ, ἀλλὰ εἶπον πρὸς αὐτοὺς. Ἡξάρετε Ἀγαπητοί, ὅτι ἔτε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείῃς, ὅπῃ εἶμαι τῶρα, ἔτε εἰς τοὺς δούτεραις ἀπὸ ἐτέρας, ἔτε εἰς τοὺς τρίτας, ὅπου κρατῶν τὰ σκῆπτρα τῆς τῶν Ρωμαίων βασιλείας, θέλει οἰκοδομηθῇ ὁ τόπος ἐτοῦτος, ὑπάγετε εἰς εἰρήνῃ τὸ λοιπὸν, ἔμῃ ἔχετε λύπην καμίαν, διὰ τὸ ποιεῖν πρᾶγμα. Καὶ ἔπος ἐγράψαμ εἰς τὰ ὁσηντίατας ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν, ὑφερον ἀφ' ἑ ἐπροσκύνησαμ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα με τιμὴν καὶ δόξαν. Εἵμαι γὰρ ἰκαμὸν καιρὸν εἰς τὸν τόπον τῆς Σπηλαίης οἱ ἅγιοι, καὶ Θεοκλήρων καὶ Πατέρων, ἔπειτα με κάποιον ἄλλον ἀνδρα θαυμαστὸν εἰς ἀρετὴν, ὅπῃ τὰς ἀκολουθεῖ, ἔειλαμ εἰς τὸν Πάπα τῆς Ρώμης τὰς γραφάς, ὅπῃ ἀψώθεν εἰπομεν τῇ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων, ὅτε πάλιν ἐβάλεθαμ οἱ ἅγιοι εἰς ἄλλαις φροντίδαίς μέαις, μὴ περιπατήσωμ δηλόμοτι τὸν τόπον ὅλου τῆς Πελοποννήσου, καθὼς ὁ Θεὸς χρησμὸς τοὺς ἀνάγκαζον, καὶ ἔπος ἐποίησαμ, περιπατήσωμ μὴν μετὰ τὴν Κόρινθον, μὴν δὲ τὸ Ἄργος, ὅτε μετὰ τὰ Εἰπίδαυρα, ποτὲ δὲ τὸ Ναύπλιον, ὅτε ἐκεῖ πρὸς τοὺς Ἀμυκλαίους, ὅτε Λακεδαίμονας, ὅτε Δωριεῖς, ὅτε πάλιν ἀπ' ἐκεῖ πρὸς τὰς Πατρίδας, καὶ Ἡλίδας, ὅτε Ἀρκάδας, ὅχι ὁμῶς με τὴν δολιχίαν ὅτε ὀλιγορότητα, ὅσον εἶμαι μὴ τὸ διγαῖται τιμὰς μετὰ λόγια, ἀλλὰ εἰς καθεχώραν, ὅτε εἰς καθε γέμος ἐκάθονται ἰκαμὸν καιρὸν πρὸς διόρθωσιν τῆς ψυχῶν, καὶ πολλὰ ἔπαυον ἀπὸ τοὺς Τοπάρχας καὶ Μεγιστάνας, ὅπῃ τότε ἦσαν βυθισμένοι εἰς τὴν ἀσέβειαν, ὅτε τὰς ἐβασαμίζαμ με φυλακαῖς καὶ δεσμά. Ἐκακοποίησαμ περισσὰ ἀκόμ, ὅτε ἀγρύπνησαμ οἱ Ὅσοι ἐτέ-

τοι εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Ὁρθοδοξίας, διαλεγόμενοι πρὸς ἐκείνους, ὅπου ὑπάγοναμ μὴ ἀκέραια, ὅτε μάλιστα διὰ τῆ προσκύνησιν τῆς ἱερῶν Εἰκόμων, ἐξαιρέτως δὲ τῆς Θεοτόκου τῆς ἐν τῇ Σπηλαίῃ, τὴν ὅποιαν ὁ Θεότοκος Λακεδαίμονας, ὅταν ἦτομ εἰς τὸν κόσμον ἐτέτομ ὁμῇ με τοὺς Ἀποστόλους, ὁμοῦ με τὸσα ἄλλα καλὰ ὅπῃ ἔκαμεν, ἔκαμεν ἀκόμ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ, ὅτε τῆς Θεοτόκου, καὶ Παύλου, καὶ Ἀνδρέα τῆς Ἀποστόλων, καὶ ἄλλας τιμὰς θαυμασὰς τῆς τῆς Κυρίου Θαυμάτων, ὅτε πρῶτος ἐκεῖνος ἔδωκεν ἀρχὴν Θεοκλήν, ὅτε νόμιμον εἰς τὴν τέχνην τῆς ζωγραφίας. Περιώρτας τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τῶν λοιπῶν οἱ ἅγιοι ἐτέτοι εἰς τὸσα ἔργα θαύρετα, ὅτε ὑφερον ἀπὸ Βασιλέων ἀλλαγὰς, καὶ χρόνων πολλῶν δρόμον, ἔφθασαμ εἰς γῆρας βαθύ, ὅτε με πολυκαιρὴν καὶ ἰσχυρίαν ἔκαμεν τὴν πνευματικὴν τῶν ἀσκήσιν εἰς τοῦτο τὸ Σπηλαίον, ἀνακαθαίρουμ τὸν μὴ τὸν ἐδικαίωτον, ὅτε ὑψηλώμενταί τοι με τὰς πνευματικὰς ἐν Θεῷ ἀναβάσεις, ὅτε ζῶντων ἀκόμ, ἐφρόντισαμ διὰ μέσοις ἐπιστολῶν τὴν πνευματικὴν ὠφέλειαν τῇ Νησιῶν, Κρήτης δηλαδὴ, καὶ ἄλλων, φοβόμενοι πάντα μὴ διδάσῃ τιμὰς εἰς τὰ τῆς Πίστεως δόγματα, καὶ γένην προδότης τῆς δόσεβειας. ὅτε τέλος, ἀπὸ Θεοῦ Ἀγγελοῦ ἐδιδάχθησαμ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῶν. Δὲν ἠθέλησαμ ὁμῶς μὴ τὸ φανερώσωμ εἰς ἄλλον τιμὰ ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους τῶν, διὰ μὴ μὴ δράμην πολλοί, ὅτε κάμουμ θόρυβον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνταφιασμῶν. Τοιαύτην προμήθειαν ἔκαμα, ἀποφύγουμ τὴν ματαίαν δόξαν τῆς Κόσμου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν Ἀποστολικῶς διηγωνίσασαμ τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, τὸν δρόμον τετελέκασι, τὴν πίσιν τετηρήκασι, ἐκαρτερῶσαμ ἀκολούθως καὶ περιέμεναμ τὸν ἑσπέρου

φανον τῆς δικαιοσύνης. Ὁ δὲ ἀπλώμεν τὸν πόδα-
 των καὶ ἀνατολὰς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ
 ταῖς κορμίας των ἀπαύω εἰς τὰ ξυλοκρέββατα μερι-
 κῶς, καὶ εἰπόντας μετ' ὀυλαβείας τὸ, Κύριε εἰς χείρας
 σου παρατιθέμεθα τὰ ἡμέτερα πρῶματα, ἐτελεύτησαν
 Θεαρέτως, πλὴν ὅχι ἔοι δύο εἰς μίαν ἡμέραν, ἀλλὰ
 πρῶτον μὲν ὅσας, ἔπειτα εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον
 καὶ ὁ ἄλλος, μουθετοῦντων καὶ εἰς τὴν ὥραν τῆς θανά-
 τος των τοὺς παρόντας, ὅσους εἶχαν δηλαδὴ μαθηταίς, ὅ
 προλέγουσιν των πολλὰ συμβεβηκότα με πατρικαῖς πα-
 ραγγελίαις, καὶ με τοὺς τελευταίους ἀσπασμούς ὁ ὕψος.
 Βέβαια με δίκαιον τρόπον ἡμπορεῖ τιμὰς μὴ τὰς παρα-
 βάλλει με τοὺς πρώτους Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, ὅ
 προφήτας, ὁ Ἀποστόλος, ὁ Μάρτυρας, ὅπου ἡγωνί-
 σθησαν, ὁ ἐκακοπάθησαν διὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
 Ἐτάφησαν λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθηταίς των, μετὰ ἰδία των
 μοραχικὰ φορέματα καὶ οὐκ ἔστιν ἡ κατὰ γῆς εἰς τὸ αὐτὸ
 ἁγίου Σπύλαιου οἱ ἄγιοι τῆς ἑρανίως Θαλάμῳ. Καὶ
 ὕστερον ἀπὸ συχρὸν καιρὸν ὁ ὁσὶς Εὐφροσύνη, διατὶ
 ἔπος ὠμομάδην ἐκείνην ἡ δὲ δόκιμος Κόρη, ὅπου εἶπαμεν
 ἄνωθεν, ἡ ὁποῖα ἔγειμεν τελεία εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἀρε-
 τῆς, ὡσαύτῃ καὶ καθεστὴ ἄλλη Ἀγία ἀπὸ ταῖς παλαιαῖς,
 ὅ ταις μέγας, καὶ ἡξιώθη μὴ λάβει ὁ προφητικὸν χά-
 ρισμα πλυσίως παρὰ Θεοῦ, ὁ ποιῶσα θαύματα ἀξιολο-
 γα, διεπέρασε πρὸς τὰς ἑρανίως μορὰς, παραιτημένη
 τὸν μάταιον Κόσμον. Καὶ ἐτάφη καὶ αὐτὴ ἡ μακαρία
 εἰς τὸν ὁμοιον τρόπον, ὅπως ἐτάφησαν ὁ οἱ Θεοὶ Πα-
 τέρων, μετὰ τὰ παλαιόρασάτης. Ἡ μὲν ὅν ζὼν τῆς Ἀ-
 γίων ὁ τῆς Οἰκίας ἔπος ἔχει, ὁ ἔλαβεν δεξιὸν τὸ τέ-
 λος παρὰ Θεοῦ, ὁ ἄξιον τῆς πίστεως, ὁ τῆς κόπων,
 ὅπου

ὅπου ἔκαμαν εἰς μακρὸν χρόνον δρόμον. Οὐ μόνον δὲ
 εἰς τὴν ζώον των οἱ Ἀγιοὶ ἦσαν θαυμάσιοι, ἀλλὰ ὁ
 μετὰ θαύματον ἔδειξαν εἰς τὸν κόσμον βρῦσιν θαυμά-
 των, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰ λειψάματων τὰ ἁγία, πάν-
 τα ὄντα μίαν ἄφρατος ὀυδία, ὁ ἐκπρῶτος ἀσύγκρι-
 τος, ὁ κατ' ἐκάστην ἡμέραν τὰς θαύματα ἐγίνουσαν
 εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου, ἔτε μὴ τὰ γράψῃ τι-
 μὰς εἶναι ὀυκόλον, ἔτε μὴ διαφυλάττωται εἰς ἐρῶ-
 μισιν εἶναι δυνατὸν. Ὑστερον ὅμως ἀπὸ πολὺν και-
 ρὸν συμβῆν μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὰ πράγματα, καὶ
 τοποῦς τῆς Θράκης, ὁ Μακεδονίας, ὁ τῆς Ἑλλάδος
 ὅλης, ἅμα δὲ ὁ τῆς Πελοποννήσου, ὁ τότε ἔλαβεν
 μεταβολὴν ὁ τὸ Μοραζήριον τοῦτο τῆς Σπυλαίας, ὁ
 μετεκομίσθησαν καὶ ταῦτα τῆς Ἀγίων τὰ λείψανα,
 καὶ θαύματα πολλὰ ἐγίνονταν τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ
 ἀπὸ τοὺς ἁγίους, ὁ ἀπὸ τῆς Θεῆς Εἰκόνα τῆς Θεο-
 τόκῃ, ἡ ὁποῖα διὰ μέσον φρικτῶν θαυμάτων, ἔμει-
 νεν πάντα ἀμετασάλευτος ἀπὸ τὸ ἁγιον Σπύλαιον,
 ὁ τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲ ἀρχῆς τῆς εἰ-
 χαν κατεθέσθαι οἱ Ἀγιοὶ. Μετὰ δὲ χρόνους ἐξήκοοντα ὁ
 δὸν, ὅσους δηλαδὴ ἐκράτησεν ἡ μεταβολὴ τῆς Ἑλλάδος,
 βασιλεύοντος τῆς Παλαιολόγων τὸ Γένος, ἡλθε πάλιν
 ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν προτέρα της κατὰστασιν, ὁ τότε ἐκ-
 τίσθησαν αἱ δύο χώραις, ὅπου κατὰ τὴν θέλωμεν ἀνα-
 φέρη κατὰ τὸ βουρὸν, ὅπου ἀπὸ τοὺς ἐρτοπίκας ὁμομά-
 ζεται Χελμός, εἰς τὸ μέσον των παλαιῶν Πατρῶν,
 ὁ τῆς Κορίνθου. Καὶ πρὸς μὲν τὰ μέρη τὰ Ἀνα-
 τολικά εἶναι ὁ Ταρσός, πρὸς δὲ τὰ πρὸς δύσιν τὰ Κα-
 λάβρυτα. Ἀπὸ τῆς χώρας γὰρ ταύτης των Καλα-
 βρύτων περιπατῶντας πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ
 Βόρειον

Βόρειον μέρος διὰ μέσον τῆς γλυκυτάτου ρεύματος, τῆς ποταμοῦ δηλαδὴ τῶν Καλαβρύτων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠμόμασαν ὧς τὴν χώραν Καλάβρυτα, ὑπαγε ὀλίγον ἔμπροσθεν, ξέμε ἀγαπῆτε, ἔθελαις ἰδῆ τὴν καιρὴν πόλιν ἐν τῇ, τὸ ταμεῖον τῆς Δίσεβείας, τὴν σωρὸν τῶν ἀγαθῶν, τὴν θαλάσσαν τῶν θαυμασίων, τὸν ρέον Παράδεισον, τὴν Βηθλεὲμ τὴν δευτέραν, τὸ ἀγίωτατον δηλαδὴ Σπήλαιον, ὅπου δίδρυσκεται κατὰ τὸ ὅρος τοῦ Χελμοῦ πρὸς δυσμὰς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον Σπήλαιον ἀρέτειλον ἡ Αἰπαράθερος Μήτηρ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίας, ἡ Θεόμυθος Μαριάμ. Εἰς τοῦτο κατακέιττονται ὡς περ ἀστέρων ἀκοίμητοι, τὰ τῶν Ἀγίων ἱερὰ ὧς ἄφθαρτα λείψανα, ὅπου μὲ τῆς Δίσεβείας τὸ φῶς λάμπει εἰς τῆς Κόσμου τὰ πέρατα, ὧς μὲ τῆς μοερὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας λαμπρύνει ὅλας ἐκείνας, ὅπου τοὺς ἐπικαλεῖται μετ' Δίσεβείας εἰς ταῖς ἀνάγκαις των, μὲ χάριτος ἐτοιμότητα. Χάριτι μὲν ἐν τῆς Θεοτόκου, ὧς τῶν ῥηθέντων Ἀγίων ὧς τὸ ἱερὸν τοῦτο Σπήλαιον μετεσχοῦσάν, ὧς ἔγαμε Μορσῆσιν, ἔκαλλωπίσθη μὲ καλῆτερα οἰκοδομήματα διὰ μέσον τῆς Δίσεβείας, ἔγεννησάν τοις τοῦ ῥυμ Βασιλεύοντος Ἀνδρομίκου, ὡς καθὼς ὧς εἰς τοὺς Οἴους ἐκείνας προαπεκαλύφθη, σχεδὸν τριακοσίαις χρόνους τὸ πρότερον, ἢ ἔπερισσότερας. ἔοσα ἀξιοθέατα ἔργα ἀνηγέρθησαν εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο Σπήλαιον, ἔγειραν ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας των. Τὸ δὲ ἔχνημα τοῦ αὐτοῦ Μορσῆσιν εἶναι ταῦτον. Οἱ μὲν Ναὸς εἶναι σύμμετρος, ὧς καλῶτατος. Δὲν εἶναι ὅμως εἰς τὸ μέσον τῆς Σπηλαίας, ἀλλὰ πλέον σιμὰ εἰς τὸ ῥότιον μέρος, ἐκεῖ ὅπου δίδρυσθη ἔκ τῆς ἁγίας Εὐκῶν, ἔχει ὧς Πρόμακον, τὸν ἀπλῶς λεγόμενον

μεριον μάρθνα, ἰσόμετρον τῆς Ναῦ. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀριστερὸν μέρος ἐμβαίνομεν μέσα, εἶναι τὸ Κοιμητήριον κατὰ τὴν πύξιν τῆς Ναῦ, εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος, ἐκεῖ ὅπου πρῶτα ἦτον καμωμένον τὸ Καλύβιον τῆς Οἴας, εἶναι ἕτερος Ναὸς μικρὸς μετὰ δύο Βήματα, εἰς τὸν ὁποῖον κατοικῶμεν τὴν σήμερον, δηλοῦντι κατὰ τὸ ζῆν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι, ὧς τε Ἡσαίας, ἔσωφρόνιος οἱ Ῥακενδῖται καὶ Ἐρημίται. Καὶ τὸ μὲν εἶναι βῆμα ἀπὸ πολὺν καιρὸν πρότερον ἦτον κλεισμένον, καὶ τινα δὲν τὸ ἔξωθεν. Πλὴν διὰ κάποιαν χρείαν, εἰς καιρὸν ὅπου ἦθελα μὲν κτίσας τὸ εἰρημνικὸν καλλίον τῆς κατοικίας μας, ἔσονται ὧς μὲν ἔκτισαν μὲ τὴν σφύραν τὸν τοῖχον, ἀνείχθη τὸ δευτέρον Βῆμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον δίδρυσθη ἱστορία τριμῶν, ἔσταυροπήγιον μὲ εἶναι σημεῖον τοῦτον. Ἰησοῦς ὁ Χριστός, καὶ ἔγραφε ἔκ τῆς κάτωθεν:

„ Σταυροπήγιον τῆς ἀναισθησίας, ἔμετρομα-
 „ σθένος θεῶν Ναοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀγίοις Πα-
 „ τρὸς ἡμῶν Ἀρχιεράρχου, ἔσταυροποιε Νικο-
 „ λὰς, ἐν τῆς μορῆς σπηλαίας τῆς Γαλατῶν. Πα-
 „ ρὰ Ἰωσήφ Γερομονάχου Καθηγουμένου, ὧς Ἀρχι-
 „ μαμδρίτου τῆς αὐτῆς Μορῆς, Ἀγισθὲν παρα τῆς
 „ Γερωνίας τοῦ Ἐπισκόπου Κερνίτζης, Ἰωάννης. Τοῦτο
 τὸ Σταυροπηγιακὸν οἰκοδόμημα ἐλέγετο πρῶτα, ὡς
 καὶ τὴν σήμερον, τῆς ἁγίας καλλιπικῶν μαρτύρων
 Θεοδώρων, καὶ τῶν Οἴων Πατέρων. Εἰς δὲ τὸ δε-
 ξιὸν μέρος τῆς μέσου Ναῦ εἶναι ἡ ἀμίμητος Εὐκῶν τῆς
 Θεοτόκου, ὡς εἴπομεν, ξέμον θεῶν, καὶ οἱ προσκυνη-
 τοὶ τὰ φοιτῆς ἁγίων Πατέρων. Οἱ μὲν εἶναι ἔχει τοὺς δύο
 μακαρίους ἀδελφούς, Συμεῶνα, καὶ Θεόδωρον, καὶ ὁ
 ἄλλος ἔχει τὴν ἁγίαν Εὐφροσύνην. ὧς τὸν ἀπὸ ὅλου

τὸ οἰκοδόμημα τῆ Ναῦ, εἶμαι κατωμένα τὰ κελλία, ὡς
 ὁπωπία καὶ ρίχον, ἥγην μὲ μίαμ σειράδα ἴσαν ὅλα,
 ὡς τριώροφα, ἥγην τρίπατα, ὅπως ἀρχίζον ἀπὸ τὸ μέ-
 ρος τὸ μόνιμον, ὡς ἐξαπλώρομαι κατὰ σειράν ὡς τὸ βό-
 ρειον. Τόσον ἡμπορεῖ τιμας μὰ εἶπῃ διὰ τὰ οἰκοδομήμα-
 τα τῆς Μοῦνης, ὡς διὰ τὸν βίον καὶ πολιτείαν τῶν ἁγίων
 Πατέρων Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁσίας Εὐφρο-
 σύνης, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἄλλον βιβλιάριον, ὅπου ἦτον πρό-
 τερον συγγραμμένον, σχεδὸν τὰ ὅμοια διρίσκοιτο, ὅ-
 πως ἐδινύνημεν καὶ ἡμεῖς, διὰ τοὺς Πατέρας, ὡς τὴν
 Ὀσίαν, καὶ τὴν ὕψωσιν τῆς εἰκόμος εἰς τὸ σπήλαιον.
 Ἄλλο ξεχωρισμένον δὲν εἶμαι ἐκεῖ, παρὰ μόνον, πῶς
 τὰς ἐπιστάς, ὅπως οἱ Ὀσίοι ἐξείλαν εἰς τὸν Πάπα
 τῆς Ρώμης ἀπὸ μέρες τῆς Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλὴμ,
 μὰ ἔγραψα διὰ τὴν τότε εἰκοτομαχίαν, ὡς πῶς ἀπὸ
 τὸ ὅρος, ὅπως εἶπομεν τοῦ Χελμοῦ, μὰ τρέχον ὅκτω
 ποταμοί, ὡς μὰ σμίγῃ μὲ τὸν Ἀλφειὸν, ἥγην τὸν Ρο-
 φέα, ὡς μὰ γεμῇ ὡς ὁψάριον. ὡς πῶς ὁ Ἀλφειὸς, κα-
 τὰ τὰς μαρτυρίας πολλῶν μαρτύρων, διὰ θαλάσσης μὰ κα-
 ταμτῶ εἰς τὴν Σικελίαν. Ἡ ὁποῖα φήμη, καὶ τε ἀληθὴς,
 καὶ τε ψευδὴς ἔδωκεν βέβαια ὕλην μυθολογίας εἰς τοὺς
 ποιητάς, μὰ πλάσῃ ἔρωτα τῆς Ἀλφειᾶς τῆς ποταμοῦ, ὡς
 τῆς Ἀρεθούσης, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Ἀμυθολογίαν τῶν
 ἐπιγραμμάτων εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον. Εἰς ποταμὸν
 Καὶ πῶς ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἔγινεν
 εἰς ταῖς εἰκοσιεπτὰ τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Ἄλλὰ ταῖς τῆς
 Μηνός σου πρεσβείαις, καὶ τῶν Ἀγίων ἐλέησον ἡμᾶς,
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἀμήν:~

ΔΙΑ.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ²⁷
 ΠΑΤΕΡΩΝ
 ΣΙΜΕΩΝ, ΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟ-
 ΔΩΡΟΥ,

ΤΩΝ ΚΤΗΤΩΡΩΝ, ΚΑΙ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ
 ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ
 ΣΠΗΛΑΙΟΥ,

Ὁποῦ διρίσκεται εἰς τὴν Πελοπόννησον κατὰ τὸ
 ὅρος τὸ ὁμομαζόμενον Χελμός, πλησίον τῆς
 πόλεως τῶν Καλαβρύτων:~

Εὐχαριστοῦμεν, ὦ Χριστέ βασιλεῦ αἰώ-
 νων, ὡς ὑπεραιώμεν, αἰτία καιουργικῆ, ὡς
 τελεσιουργικῆ καὶ πρᾶγματος ὡς ῥοήμα-
 τος, ὅτι ἡθέλησας μὰ συζαῖν, ὡς μὰ κα-
 τακλυσθῆναι ἐπὶ τὴν ἱερὰ Μοῦνη, διὰ μέσον
 ἡμῶν τῶν πτωχῶν, ὡς ἀσθενῶν σου δάλων, εἰς δόξαν
 τοῦ Παμεντίμου ὡς μεγαλοπρεπὲς σου ὁρόματος, εἰς κα-
 τοικητήριον τῆς χάριτος τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεομήτορος,
 ὅπου σὲ ἐγέμνησεν ἔξω ἀπὸ καθεμῆρ, ὡς λόγον ἀνθρώ-
 πινον, εἰς γυμνασίον τῶν ἀσκητῶν ἐκείνων, ὅπου
 σὲ λατρεύει, ὡς δάλων τῆς αὐτῆς Θεοτόκου, ὅπου ἀ-
 γαπῶν τὴν ἀρετὴν, ὡς τὴν ἐαυτῶν σωτηρίαν μὲ καὶ
 ἐπι-

D 2

ἐπιμέλειαν. Θέλημα εἶναι ἐποῦτο τῆς ἀχράμτου σου Μη-
τρος τῆς Σπηλαιώτισσας. Σ' διὰ τοιαύτην αἰτίαν δια-
τάσσομεν μὴ γίγεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τὴν ἁγίαν
Μορὴν ἐποῦτην καθ' ἑδοξολογία, μετὰ τὴν ἀρμόζουσαν
προσοχὴν Σ' πατρὶν, ἐδύλαβειν, χωρὶς μὴ λείψῃ πο-
τέ. Παραγγέλλομεν ἀκόμη, μὴ γίγεται ἀγρυπρία εἰς
κάθε Κυριακὴν, ἐν ταῖς ἐπίσημας ἑορταῖς, Σ' εἰς
ὅλαις ἐκείναις τῆς Παράγου Σ' Θεομήτορος, ὅμως ἡ
Θεία, ἐν αἰαίμακτος Θυσία μὴ γίγεται καθ' ἑβδομάδα,
χωρὶς μὴ λείψῃ ποτέ τὸ Σάββατον, ἢ τὴν Κυριακὴν.
ἀκόμη Σ' εἰς ταῖς ἐπίλοιπαις ἡμέραις αὐτῆς ἡδελε τύχῃ ἑορ-
τῇ Δεσποτικῇ, ἢ Δεσπορικῇ, δηλαδὴ τῆς Θεοτόκου, ἢ
τινὸς τῶν ἐπισήμων Ἀγίων. Σ' ἐπειδὴ ἐσημειώσαμεν
σὺν Θεῷ τὴν διαταγὴν, ἐν ὑποτύπωσιν τῶν ἄλλων κε-
φαλαίων, πρέπον εἶναι μὴ διατάξωμεν ὀλίγα ἐν τῇ
ἐλδυσθερίᾳ τῆς μορῆς ταύτης τοῦ ἁγίου Σπηλαίου. Θέ-
λομεν λοιπὸν, Σ' παρακαλῶμεν μὴ εἶναι αὐτοκυριό-
τος, ἀδέσποτος, αὐτεξέστος, Σ' ἀκαταδύλωτος, ἐν παμ-
τελεύθερος ἀπὸ καθ' ἑαυτοῦ πρὸς ὅσα, Σ' ἀπὸ
Μητροπολίτας, Ἐπισκόπους Ἀρχιεπισκόπους, Ἡγε-
μένους, ἐν ἄλλους ἀνθρώπους ἕως τὸ τέλος τοῦ Κόσμου.
ἐν ἀγκαλὰ ἀρκετὰ εἶναι τὰ ἄλλα ὑπομνήματα, ὅπως ἔχα-
μεν δοσμένα διὰ τέτοιαν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Μορὴν ταύ-
την, ὅμως ὥσπερ κτήτορῶν παραμικροὶ διατάσσομεν Σ'
τὴν ἐμτολήν ἐποῦτην, Σ' ὅποιος ἡδελεμ πολμήσῃ εἰς τρό-
πον τινὰ μὴ ἀφελῇ ἐποῦτα, ὅπου ἔπαμεν, καθόλου,
ἢ κατὰ μέρος, ἢ μὴ τὰ μεταβάλλῃ, εἰς τὸν τοιοῦτον ἀν-
θρώπου δίδομεν τὸ ἀνάθεμα, ὑποβάλλομεν τὸν εἰς ταῖς
βαρύτεραις, Σ' μεγαλήτεραις κατάραις, δυχόμενοι Σ'
παρακαλῶμεν κατὰ τῆς κεφαλῆς του καθ' ἑαυτοῦ συμφορὰν
Θεήλα-

Θεήλατον, Σ' θυμὸν, Σ' ὀργὴν, Σ' θλίψιν, ἀποσολὴν
δι' ἀγγέλων πομπῶν, ὡς λέγει ὁ μέγας Δαβὶδ. καὶ Δέ-
σποτα φιλαμ' ἄνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐσὺ ὅπου ἀ-
ποτελεῖς τὰ μεγάλα ποίμνια ἐν τὰ μικρά, ἐν τὰ με-
γαλύεις διὰ μέσον τῆς χάριτός σου. Ὅποιος ἀπὸ ὅλων
ἡδελεμ δοκιμάσῃ ὅπως δὴποτε μὴ ἐμαρτωθῇ εἰς πα-
ραμικρὸν τίποτε ἀπὸ ἐκείνου, ὅπου διετυπώθησαν ἀπὸ
λόγου μας, ἢ μὴ καταδύλωσιν εἰς ἄλλον τινὰ τὴν ἱεράν
Μορὴν ἐπ' αὐτῇ, ὅπως διατάξαμεν μὴ μέμῃ παμπανδύλω-
τος, Σ' ἀδέσποτος, Σ' παμτελὴς αὐτεξέστος, ἢ αὐτὸς μὴ
τὴν ὑποτάξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἢ μὴ καμῆναι καμῆροιν
ἐφ' αὐτῇ μὴ κόψῃ, ἢ μὴ ὀλιγοδύλωσιν τὴν ἐλδυσθερίαν
τῆς εἰς τρόπον τινὰ ἢ ἀφορμὴν, καὶ Μητροπολίτης,
καὶ Ἐπίσκοπος, καὶ δίκαιος ὅποιος ἡδελεμ τύχῃ κατὰ
καίρεν, καὶ Ἀρχιεπισκόπος, ἢ Μοναχοὺς προεσῶς,
καὶ ἄλλος τις ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικά, ἢ τὰ Ἀρχοντι-
κά πρόσωπα, ἢ ἀπὸ ἐκείνων, ὅπου εἶναι εἰς τὰ Κα-
λάβρυτα, ἢ ἄλλος ὅποιος τύχῃ, παρακινημένος ἀπὸ σα-
τανικῆς πείραξιν, ὁ τοιοῦτος ἀνθρώπος ὅποιος Σ' αὐτῷ
εἶναι, αὐτῷ εἶναι ἑμὸς τῷ ἀχράμτου σου Σώματος, ἐπὶ
τιμίου σου Αἵματος, Σ' ὅχι μόνον μὴ ἀποξενωθῇ ἀπὸ
τὴν μερίδα σου, Χριστέ βασιλεῦ, ἀλλὰ μὴ γέμῃ Σ' κλη-
ρονομός τῆς κατάραις τῶν Ἀγίων τριακοσίων δέκα ἐν ὁκ-
τῷ Θεοφόρῳ Πατέρων, ἐν συγκληρὸς αὐτῶν τῷ προδό-
του Ἰῶδα, ἐν συγκληρὸς ἐν συμαρτίᾳ μετ' ἐκείνους,
ὅπου ἐφώμαξεν, ἄρον, ἄρον, ῥαύρωσιν αὐτὸν. Με-
τ' ὅμοιον τρόπον καταρώμεσθαι καὶ ὅποιον ἄλλον ἀπὸ
τούς μοναχὸς τῆς Μορῆς ἐποῦτης τῆς ἐδικῆς μας τῆς Σπη-
λαίου, ὅπως ἡδελεμ παραβῇ ἀπὸ ὅσα ἀνώτερον εἶπο-
μεν. Εἰς τέτοιον τρόπον τὸ λοιπὸν τὰ διατάσσομεν ἐπ' αὐ-
τῇ, ἐ

τα, ὅτι διὰ μέσον τοῦ παρόντος μας ὑπομνήματος χα-
ρίζομεν εἰς τὴν Μορὴν ἐτέστην τὸ μὴ εἶναι ἐλδοῦτέρα,
ὅτι μὴ διδῇ εἰς τιρὰ τίποτε, ὅτι μὴ μὴ ἡμπορῇ τιρὰς
ποτέ μὴ ἐξοσιάζῃ, ἢ μὴ χαρίζῃ τίποτε ἀπὸ τὰ πράγ-
ματα τῆς Μορῆς. Παραγγέλλομεν ἀκόμιν μὴ δύνα-
ται τιρὰς μὲ πλαστόν ὄνομα πύχα διὰ κυβέρνησιν τῶν
πραγμάτων τῆς Μορῆς, ἢ διὰ βοήθειαν ὅτι ἐπιστάσιν,
μὴ ἐμπαίμῃ εἰς τὸ Μορασῆριον, καὶ μὲ τέτοιον πλα-
στόν ὄνομα μὴ τὸ καταπατῇ, ὅτι μὴ τὸ καρσεύῃ, ὅτε μὴ
ἔχῃ τιρὰς καὶ ἕνα ἐξοσιαστικὸν δίκαιον εἰς τὴν Μο-
ρὴν, καὶ ἡγούμενος, καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς Μοραχῆς,
ἀλλὰ παντελῶς τὴν ἀποξεωρόμεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν.
Ἐδὲ ὁ Ἐξάρχος ὅπου κτὶ καιρὸν ἠθέλε τύχῃ, ὅτε ἄλ-
λος τιρὰς ἀπὸ ἐκείνους, ὅπῃ γέλλονται ἀπὸ Ἀρχιερεῖς,
εἰς τέτοιαις καὶ ἄλλαις ὁμοίαις ὑπηρεσίαις, μὴ ἔχῃ πο-
τέ ἄδειαν, ὅτι ἔξοσιαν, μὴ κάμῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα δὲν
φαίρονται ἀρμόδια εἰς τὴν διαταγήν μας, εἰμὴ μόνον αὐ-
τὴν τύχῃ, καὶ ὑπάγῃ διὰ πρόσκαιρον κατοικίαν, ἢ διὰ μὴ
ἐπιμεληθῇ τὴν διαφύλαξιν, καὶ διόρθωσιν τῶν ψυχι-
κῶν σφαλαμάτων, χωρὶς μὴ διαμονῇ μὴ κάμῃ ἄλ-
λο τίποτε μεώτερον εἰς βλάβην, καὶ φθορὰν τῆς Μο-
ρῆς ἐποῦτης. Ὅτι μὴ ἠθέλον ἀποτολμῆσθαι τιρὰς μὴ ἐπι-
χειρήσῃ τίποτε ἐξω ἀπὸ ἐκείνῃ, ὅπῃ ἐπαραγγέλλομεν,
ὅτι οὗτος θέλει ἀποκτήσῃ τὸν ἄλυτον δεσμόν ἀπὸ τῆς
Ζωαρχικῆς ὁ Θεῖον Τριάδα. Ἐτέτα εἶναι δεμέμα,
ὅτι καταδεδικασμέμα ἔργα καὶ εἰς τὴν Γῆν, ὅτι εἰς τὸν
Οὐρανόν, ὡς ἀκόμιν ἀπὸ τὰ ἱερά Εὐαγγέλια. Καὶ ἐ-
πειδὴ πρέπει μὴ προτιμῆται καὶ μὴ ἐκλέγεται ὁ πλεόν
ἀξιόλογος ἀνθρώπος εἰς τὸ μὴ προεδύῃ, ὅτι μὴ ἔχῃ τὴν
φροντίδα τῆς λογικῆς τῶν Χερσικῶν ποιήσεως, διὰ τῶν
τοῖς

τοῖς τέτοιαις ἐπιστάσιν ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ ἐκλέγεται
ὁ ἐπιτηδεωτερος ἀπὸ ὅλων, ὅτι ἐκάμῃς ὅπου ἀρέσκει εἰς
ὅλους, ἢ εἰς τοὺς περισσότερους, ὅτι ἀναπαύονται εἰς
αὐτὸν, χωρὶς μὴ ἡμπορῇ μὴ ἐκλέγεται ἄλλος τιρὰς ἀ-
πὸ ἐκείνους, ὅπῃ ἔρχονται ἀπὸ ξέρον Μορασῆριον εἰς
ἐποῦτην τὴν ἀγίαν μορὴν τῆς Σπηλαῖς, ὅτι τοὺς δέχονται
οἱ ἐπίλοιποι διὰ καμίας περιστάσιν, ἢ οἰκονομίαν, οἱ
ὅποιοι κοινῶς ὀνομάζονται Ξενοκρίται Διατί δὲν θέ-
λομεν ὅτι τιρὰς ἀπὸ ἐτέτης μὴ ἀναβιβάζεται εἰς τὴν
ἀρχὴν, ὅτι εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἡγουμενίας, ὅτε μὴ ἱε-
ραρχῇ εἰς τὸν καὶ τῆς παμενδόξου ἡμῶν Θεομήτορος
τῆς Σπηλαιώτισας, ὅτε ἀνθρώπου βιωτικόν, ὅτι πλε-
στον θέλομεν μὴ ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἡγ-
μενίας. Ἐπειδὴ οἱ τοῖς τοῖς πάντες ἔχουν πόσον διάπυρον
εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν, ὅτι εἶναι σάρκων, ὅτι ὅλος δι' ὅλα
σαρκικοί. Πρέπει λοιπὸν ἐκάμῃς ὅπῃ μὴ ἐκλέξῃ εἰς
ἡγούμενον, μὴ τὸν φέρῃ ἐμπροσθεν τῆς παμενδόξου
Εἰκόμος τῆς Δεσποῖνης ἡμῶν Θεομήτορος, τὴν ὅποιαν
μὴ τὰ ἰδιάτε χέρια ἀνιστόρησεν ὁ Ἀπόστολος, ὅτι Εὐαγ-
γελιστὴς Λακῆς, διὰ μὴ ἀμαρτανῇ, ὅσα ἀπὸ μέρος
τῆς αὐτῆς εἰκόμος τὴν ποιμαστικὴν ῥάβδον, λέγοντας
πρῶτον τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, ὅτι κάμνοντας πα-
ράκλησιν. Ἐπειτα μὴ τὸν ἡμθρομίζῃ οἱ Πρόκριτοι ἀδελ-
φοί, καὶ μὴ τὸν ἀσπάζονται, ὅτι εἰς τέτοιον τρόπον μὴ
ἔχῃ τὴν προστάσιν αὐτῶν, ὅτι μὴ προβιβάζεται ὁμοίως ἢ
αὐτὴν ἀξία ὅτι εἰς τοὺς λοιποὺς κατὰ διαδοχὴν. Ὅρμιζομεν
λοιπὸν αὐτοὺς ἡμεῖς οἱ ὀφειλῆς κτήτορῶν εἰς τὸ φρικτὸν
ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, μὴ μὴ ἀποβλέψῃ ποτέ εἰς
καμίας ζημίαν, ἢ πείραξιν, ἢ δαλῶσιν τῆς Μορασῆ-
ρις, ὅπου ἐφαμερώσαμεν ἀνῶθεν, ἐπειδὴ θέλομεν,
καὶ

ἔ διατυπώομεν, ὅτι μὰ εἶμαι ἐλδύθεον πάντοτε ἀπο
τὰ χέρια τόσον τῶν Ἀρχιερέων, ὅσον ἔ τῶν Αρχόν-
των. Διὰ τοῦτο ἔ τὸ παρόνμας γράμμα ὑπεγράφη με τὴν
αὐτόχειρόν μας ὑπογραφὴν, Ὡς ἐδόθη εἰς τοὺς μοναχὰς
εἰς ἀσφάλειαν.

Οἱ δὲ τέλει, Σαῦτάδελφοι, ἔτι δὲ Σ Ἱερεῖς, Συμεῶν,
Σ Θεόδωρος:~

ΦΩΤΟ-

ΦΩΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ
ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ,

Οὐ ἡ ἀκροστιχὶς: Φωτὸς δοχεῖον, φωτισόμε, φω-
τισοῦ Ἀμὴν: Ωδὴ α. ἤχος δ. Θαλάσσης
τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Φωτί με τῷ πρεσβειῶ σου φωτισοῦ, Θεογεννή-
τρια, ἡ γενομένη μήτηρ τῆς φωτὸς, τῆς ἀδύτης πα-
μάχραυτε, Σ φωτισμόν μοι γνώσεως, παρασχέθηται
καθικέλευσον.

Ὡς οὕτω φωτεινῆς, παμάχραυτε Θεογεννήτρια,
φωτιστικαῖς, πρεσβείαις σε ἀγνή, σκοτιωθέντα με φω-
τισοῦ, καὶ τῆς φωτὸς βαδίζου με πᾶς θείας τρεῖς κα-
ταξίωσον.

Τὴν μύκτα τῷ λογισμῶν με φωτισοῦ φωτίσαι πά-
μάγμε, καὶ τὴν ψυχῶν με πύλη τῆς φωτὸς, φω-
τοφόρον ἀπέργασαι, ἵνα τὸ φᾶς θεάσωμαι τῆς φωτο-
δόξης ἔ Οὐ ἡμῶν.

Οὐμίχλῳ τὴν τῷ παθῶν ἀπέλασον, τὸ φῶς ἡτέ-
ξασα Θεογεννήτορ μόνη ἡ φωτὸς προφανῶς ὑπερλάμ-
πασα ἡλιακῶς παμάχραυτε, φωτοκύντορ παμτὸλό-
γητε:~

Ὡδὴ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συγχώρησιν ἔχει τῷ, φωτισικῶν σε πρεσβειῶν ἁ-
Ε
λαμ-

χραυτε, ὡς συμπαθῶς δίδωμι, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἡκυή-
σασα.~

Διαμόισα σκοτεινὴ τῇ φωτοφόρῳσιν ἀνυγῇ φωτίσιν.
σύ γὰρ φρικτῶς τέτοκας τῷ Πατρὶ ἀγνὴ τὸ ἀπαύ-
γασμα.~

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτωλότερος ἐμοῦ Πάναγχε.
Οὐδὲν βοῶ, φωτίσιν, πύλιν τῷ φωτὸς τὴν καρ-
δίαν μου.~

Χωρίον φωταίδες τῆς ὑπερφώτης ἀληθῶς φύσεως
φῶς θεῖον ἀχραυτε, καὶ φωτὸς ἀκτίνα παράσχῃ
μοι.~

Ωδὴ δ'. Εὐπαρθέματα σε ἰδοῦσα.

Εἰς μετόπιστά μου, παύλαγχε φωτοτόκε, ταῖς ἡδο-
μαῖς ῥερούπωμαι, τῆς δικαιοσύνης ἡλίου τεκοῦσα Χρῆ,
φωτίσιν μου φωτίσιν τὴν ἀμαυρωθεῖσαν καρδιά μου.

Γαφῆον σύ παρήμεντε φωτοτόκε, φωτιστικὸν ὑπάρ-
χουσα, φωτίσιν τὸν μουῦμα, λόγῳ φωτοφῶρε
σκληρῇ, καὶ ῥύσαι τῷ σκοτεινῷ. ἐν φωτὶ αὐτῷ σκη-
νῶσά με.

Ὁλοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεδουλώθην. ἀλλ' ὦ
Σοὶ προσφύγω μὴ ἐσκοτισμῶς. φωτισθὲν με πύλιν
φωτὸς, καὶ ῥύσαι γεέμνης με, καὶ φωτὸς αὐτῷ ἐμ-
πλησοῦ.

Νομοθέτῳ ἡ τεκοῦσα καὶ φωτοδότῳ, τὴν χα-
λεπὴν ἀπέλασον σκοτίαν μου, Σὺ τῷ πρεσ-
βειῶν τῷ φωτὶ, καὶ φωτίσιν δέομαι, τὸν ἐσκοτισμέ-
νον ὁλόφωτε.~

Ωδὴ ε'. Σὺ Κεῖ με φῶς.

Φῶς σύ τὸ ἐκ φωτὸς ὑπὲρ λόγον κυήσασα, φῶς δι-
δου-

δουμοὶ ἐπιστρέφον ἐκζωφώδους ἀγμοῖας τὸν πίσει ἀμύ-
μουῦτα σε.

Ὡς οὐσα Χερυβὶμ Σεραφὶμ ὑπερτέρατε, παύλα-
χραυτε Θεέ, τὴν ψυχλῶμα φωτίσιν, φωτοκῦντορ
φωτίσιν.

Τίς διώταται μου τῷ φωτὸς σε τὸ ἄρρητον, ὑπερ-
φωτε Θεέ; τῆς τριᾶδος τὸν ἕνα, φρικτῶς γὰρ Σὺ
γεγέμνηκας.

Ἰσότημον Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τῷ Πνεύματι, παύλα-
χραυτε φωτοδότῳ ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτίμε τέ τε
φωτίσιν.~

Ωδὴ ς'. Οὐσωσοι με φωνῆς.

Στόμα μου τὸ ῥυπαρὸν φωτίσιν Θεού μου, καθα-
ρώτερα ὡς οὐσα, τῷ φωτὸς καθάρισιν, ἵνα μέλπω
τῷ τῶν φωτῶν μου Πατρὶ καθάρως τὸ ἀπαύγασμα.

Θήκη μου ὡς συμπαθῆς, ἐμὲ τὸν ἀκάθαρτον, φω-
τειμότερα ὡς ἔσα, τῷ φωτὸς Παρθέμε τῷ ὁρωμέ-
νῳ, καὶ φωτὸς μου τὴν καρδίαν, ἐμθεῖς μου πληρω-
σοῦ.

Νόσεις φωτιστικαῖς Παρθέμε ὁδήγησον τὸν σκο-
τιωθέντα ἀθλίως, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον τῷ Υἱῷ
σε, καὶ τὸν λύχμον τῆς ψυχῆς μου σβεσθέντα ὑπά-
μασον.

Μόμωσε τιμωτέραν ἔγνων μου παύλαγχε τῶν Χε-
ρυβὶμ, ὡς τεκοῦσα, τῷ φωτὸς τὸν πρῶτον Θεέ.
ὅν δυσώπει, πρὸς τὸ φῶς με σκληρῶσαι τὸ ἄδυτον.

Κοιτάκιον, ἡχος β'. Προσάσια τῶν Χρησίων.

Ωδὴ ζ'. Εὐ τῇ καμίνῳ Ἀβρα.

Εἰ γὰρ Παρθέμε, ταῖς ἀμοῖαις ὑπερβέβηκα παύ-
τας, τές πρὸ νόμου παύλαγχε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ,

ἠκυήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, φωτεινῆς μετέλκνῃ μὴ
φώτισον.

Φθαρῆται κόσμος ἀναικίρως Μητροπαρόθεν κό-
ρη, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα
αἶψα. διὸ μὴ φώτισον τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα,
δέομαι.

Ὁραιοπάτῃ Κυριοτόκε, καὶ ὁλόφωτον μὴ μὲς τῷ
ψυχῇ ἀπέρχασαι, ἡ φρικτῶς τῆ Πατρὸς ἀποκυή-
σασα. Σὺ τὸ ἀπαύγασμα, ὅ φωτὸς αἰδὶς με ἐμπλησον.

Τὴν σωτηριωδὴν τὴν ψυχικὴν Παρθένε θεράπευ-
σον, πύλην τῆς φωτὸς, καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς τῆς
Τίξης τὰς πορείας ποιῆσαι πάντοτε, ἵνα βλέπω τὸ
φῶς τὸ ἀμέσπερον.

Ὡδὴ ἡ Χείρας ἐκτετάσας Δαμιῆλ.

Ἰδὼσα τὸ φῶς τῶν πρεσβειῶν, ἡ φῶς κυήσασα βρο-
τῶν τὸ ἀρρήτον, καὶ τὰς αἰδνήσεις με ἄχραυτε τῆς ψυ-
χῆς καταφωτίζουσα, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινὸν σκότος
ῥαῖσασα, ἵνα κράζω, φωτοκυῖτον, χαῖρε παμάρωμε.

Σκότος τῶν παθῶν με φωταῖν φωτὸς ὑπάρχουσα
μετέλκνῃ πάραυτε, τῇ φωτοφόρῳ φώτισον ἱεσίᾳ
Μητροπαρόθεν, καὶ φωταγωγῶνσον τὸν μέν, ἵνα σω-
ζόμενος, ἀνικράζω, φωτοκυῖτον, χαῖρε παμάρωμε.

Ὁλβιος, καὶ πλήρης φωτισμῶς ἡ σὴ Παμἄχραυτε
πρεσβεία πέφυκε, φωτὸς πηγὴν ἀέμματος, καὶ φωτὸς
κατοικητήριον, ἡ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν καταφωτίζου-
σα τῶν βοῶντων, φωτοκυῖτον, χαῖρε παμάρωμε.

Υἱός σοι ἐπάξιος εἰδὲς προσερχθήσεται δέσποινά
παμάρωμε, σὺ γὰρ ὑπέρφωτε τέτοκας φωτοδότῃ ὑπὲρ
ἔμμοιαν καταφωτίζοντα ψυχὰς Χρὶ τὸν Κρὶ τῶν βοῶν-
των, φωτοκυῖτον, χαῖρε παμἄχραυτε.

Ὡδὴ

Ὡδὴ ἡ Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἀχραυτε, φωτῶν με κόρη τῇ φωτοφόρῳ πρεσ-
βείᾳ φώτισον μοῖς με τὰς κόρας, ἡ τὰς αἰδνήσεις πάσας
τῆ σώματος, ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι τῆ φωτοδότῃς Ὁ
ἡμῶν.

Μόμος ὑπερέβην Παρθένε, τῶν γηγενῶν πάσων
τῶν φύσιν ἐν ταῖς ἀσωτίαις, ὅ φθῆναι κτηνῶν ἀλό-
γων ὡς ἀλογώτερος. ἀλλὰ φωτί με δέομαι, τῶν πρεσ-
βειῶν με φωταγωγῶνσον.

Ἡμαρτον ὁ τάλας Παρθένε ὑπερβαλλόμενος, ἀλλὰ
σύ με φώτισον, ἡ ῥῦσαι τῆ σκότῃς τῆ αἰωνίας, καὶ
καθοδηγῶνσον πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀρρύστον, ὅ τὴν οὐσίαν
ἀπόλαυσιν.

Νόμος τὸ κεφάλαιον κόρη Σὺ, ὅ τὸ πλήρωμα τεκῶ-
σα, πλήρωσον φωτὸς τὴν ψυχῇ με, ὅ τὰς αἰδνήσεις
πάσας με φώτισον, ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι τῆ φωτοδό-
τῃς, ὅ Θεὸς ἡμῶν.

Μη.

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ ΙΗΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Λ W F O Y, C Y-
M E W H, K A I

ΕΤΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τῶν ἱερῶν Σπηλαίων κειμένων.
Ἡ δὲ ἀρακομιδὴ αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῇ κζ'. τῇ
ἀπριλίῳ. εἰσέλαι, τὸ μακάριος ἀνὴρ. εἰς
τὸ Κέεκέκρα, ἡχος α'.

Παμύφνημοι Μάρτυρες.

Ατέρες παμύφνημοι, ὑμᾶς τὸ Πρῶτον τὸ ἅγιον
θαυματουργίας ἀνέδειξε πηγὰς τῇ Πέλο-
πος, πάσας φικυρίας, τὰ βία, καὶ ζά-
λας τε, ὅς μόνους βυθίζοντας ἐκάστοτε, ὑ-
γαίᾳ πᾶσαν δέ, ἐκβλυζούσας, ἐγαλιώμη-
τε, τοῖς τελοῦσι τῶν τὸ μνημόσυμον:

Πατέρων παμόλβιοι, ὑμᾶς ὁ Κεῖς ἐπεμψεν ἐκ Θετ-
ταλῶν εἰς τὴν Πέλοπος, φρικτὸν εἰκόρισμα τῆς αὐτοῦ
τεκνίας, ἐν αἵτρῳ κρυπτόμενον δῖρην, καὶ ἀμαρτύνει
τοῖς

τοῖς ἅπασιν, τραυῶς κηρύξαι δέ, τὴν προσκυῶνσιν ὁρδό-
δοξον, μορφωμάτων τῶν θεῶν ὑπάρχουσαν:

Πατέρες παμόσοι, ὑμεῖς καλῶς ἐμειδρώσατε, ταῖς ἀ-
ρεταῖς ἀγαλλώμενοι Χρῆ, ὃν ἔτεκεν, ἡ Θεοκύντορ, ἐμ-
θέως ἀφραμύτων. διὸ ἐμετὰ θαύματος βλύζετε ὅ-
μων τῆς λάρμακος, ἐν σπηλαίῳ τὰ ἰάματα. ὅθεν πίσει
ὑμᾶς μὴ γεραίρομεν:

Ὅσα παμύφνημε, τὴν σὴν ψυχὴν ἀμβίβασας, ταῖς
ἀρεταῖς πρὸς τὸν ὕψιστον. διὸ ἐπέλαγος σὼν ἐκ τῶν λει-
ψαίων ὁρῶμεν χεόμενον, θαυμάτων κατ' ἡμέραν τοῖς
χρηζομένοις. αὐτὸν οὐκ πρέσβους, Εὐφροσύνην τὴν τιμῶ-
ντας σε, δῖρην χάριν, ἐπὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡχος, ἦ β'.

Δυσὸς πρώτῳ σύσκιος, ἐξωωρὶς ὁμότροπος. Συ-
μεῶν, καὶ Θεοδώρ, ὑμεῖς πρίδα μὴ ἔχετε τὴν ἁμω-
τλήν, ἥς τὰ τέχνη ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Οὐ ἐξωγράφη-
ται, πατέρα δὲ τὸν Θύ, παρ' ὃ γεγόμετε, ἐπὶ πρὸς ὁμπε-
γράφητε. ἀδελφὸς δέ, καὶ φίλος, τὰ τῶν Ἀγγέλων
μακάρια τάγματα, ὅς τὴν χορὴν πάντων τῶν Ἀγίων.
ἀλλ' ὅμως εἰδὲ τὴν ἀρετῆς ὑμῶν ἐργαστήριον, ἀγέρα-
τον κατελίπετε. τὸν γὰρ κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ
δὲ ἀγνῆς τεχθέντος μεσάρδος, τιμῶντων τε ἐκ κυρύττον-
των, Σπήλαιον ὠκήσατε, ἐπὶ θαῦμα τὸ τῇ ὑπ' οὐρανῷ
ἀνεδείξατε. ἐν ᾧ πηγάζουσιν αἱ τοῖς Χειρῶν ὁμοίαις, πο-
ταμοὶ παρτοίων ἰαμάτων χαρίσματα. ἀλλ' ὡς παμόλβιοι,
σὺν τῇ ὁσίᾳ Εὐφροσύνῃ, πρεσβόλατε Χρῆ τῷ Θεῷ, δω-
ρηθῆναι τοῖς πόθῳ ἐορτάζουσιν τὴν παμἐνδοξον ὑμῶν μνή-
μην, ἁφῆσιν ἀμαρτιῶν, ὅς μέγα ἔλεος:

Καὶ μὴ. Τίς μὴ μακαρίσειτε. Σοφίας Σολομῶντος.

Δικαίῳ ψυχὰς ἐν χερσὶ Θεοῦ, καὶ ἐμὴ ἀψήναι αὐ-
τῶν

τῶν βασίλων. ἔδοξαμ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνή-
μαι. καὶ ἐλογίσθη κἀκώσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν. καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτήριμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν
ὄψι ἀνὴρ ἐὰν κολαζῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀσφαλείας
πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδύθηντων, μεγάλα διεργετη-
θήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐρχωμένῳ τῷ, ἔδοκίμασεν
αὐτοὺς. Ὡς ἐλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς·
ἔνθα καὶ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλαμψαι. Ὡς ὡς ὡς
ἐπὶ τῇ ἐν καλῇ διαδραμῶνται. κρινέσιν ἐσθρῇ, καὶ
κρατήσας λαῶν. ἔβασιλεύσει αὐτῶν Κεῖς εἰς τὰς αἰῶ-
νας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, σωθήσονται ἀλήθειαν. Ὡς
οἱ πίστευοι ἐν ἀγάπῃ προσμενέσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις, καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, ἔστι ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτῶν:~

Σοφίας Σολομώντος Τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐν φθόσῃ τελειῖται, ἐν ἀπάναυσει ἔσται.
γῆρας γὰρ τίμιον, ἢ τὸ πολυχρόμιον, ἢ δὲ ἀριθμῷ ἐτῶν
μεμέρηται. πολὺ δὲ ἔστι, φρόνησις ἀνθρώπου. ἔστι καὶ ἡλικία γῆρας,
βίος ἀκνηλίδωτος. Δύναμις Θεῷ γεγόμενος, ἡγαπήθη,
Ὡς ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κα-
κία ἀλλὰ ἐν σωτηρίᾳ αὐτῶν, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐ-
τοῦ. βασκαρία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάττει τοῦ ἀκακοῦ. τελειω-
θεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρὰς. ἀρετὴ γὰρ
ἡ Κεῖς ἡ ψυχὴ αὐτῶν. διὰ τὸ ἐπιδύσασθαι ἐκ μέσων πομ-
πίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόμενοι, Ὡς μὴ μοῖσαι τῶν, μὴ δὲ θέν-
των ἐπὶ διαμοίᾳ τὸ ποιεῖν. Ὅτι χάρις, Ὡς ἔλεος ἐν-
τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, ἔστι ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.~

Σο-

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Ὡς ἐν Κεῖς ὁ μισθὸς αὐ-
τῶν. Ὡς ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τὸ τὴν λήψου-
ται τὸ βασίλειον τῆς δυνστείας, Ὡς τὸ διάδημα τῶν καλῶν
ἐκ χειρὸς Κυ. Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς. καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπίζει αὐτοὺς. λήψεται παμοπλίαν τὸν ζή-
λον αὐτῶν. Ὡς ἐπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχ-
θρῶν. ἐμδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσε-
ται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκα-
ταμάχνητον, ὁσιότητα. Ὁξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργανον εἰς
ῥομφαίαν. σωκεπαλεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὰς πα-
ράφρονας. πορεύονται ὄξυχοι βολίδων ἀεραπῶν, καὶ
ὡς ἀπὸ δυνάμεως τῶν τῶν μεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλουῦνται.
Ὡς ἐκ πεφροβόλας θυμῶν πλήρης ῥιθίσονται χάλαζαι. ἀ-
γαμηθήσονται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συ-
γκλύσονται ἀποτόμως. ἀντιθήσεται αὐτοῖς πῦρ διωά-
μεως. καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. καὶ ἐρημώσει
πάνσας τὴν γῆν ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει
θρόνους δυναστῶν. ἀκέσατε ὅσοι Βασιλεῖς καὶ σωῦτε.
μάθετε δικασαὶ πέρας τῆς γῆς. ἐμώτισαθε οἱ κρατου-
τῶν πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ὑπὸ ὄχλοις ἐσθρῶν. ὅτι
ἐδόθη παρὰ Κυ ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
ὑψίστου.~

Εἰς τὴν λιτὴν, ξι. ἰδιόμελα. ἡχος, ἀ:

Ἀνυμνήσωμεν τὰς Πράξεις ἡμῶν βοῶντων ἐν ᾧδαις,
καὶ μεγαλυνούντων, τὴν ἀμίμητον αὐτῶν θείαν βίωσιν,
σωτὴ ὁσίᾳ Εὐφροσύνη. ἔζησαν γὰρ ὡς περ Ἄγγελοι ἐν
γῇ, καὶ ἀνδράνθρωπο τῆς Μῆς τῆς Γ' ἐν ὡπλητῶν εἰκό-
μισμα κεκρυμμένον μακροτάτοις ἐν χρόνοις. τὴν γὰρ ὁρῶ-
δοξον πίσιν ἐκράτωσαν, Ὡς τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνέκλυτον.
F ἀλλὰ

42
ἀλλὰ ἐ ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲν πρεσβύετε θαυματοφόροι Οἱ σοί,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ~ ἦχος, β'.

Δούτε λαοὶ γεφαιῶν πλέξαμεν ἐξ ἀνθρώπων ἀσμά-
των, γεφαιώσωμεν κάρας τῇ Θεοσάφει πρῶν ἡμῶν.
ἔτοι γὰρ πάντα ὡς σκύβαλα ῥίψαμεν, μόρφω Χωὶ προ-
σεκολλήθησαμ. καὶ εἰδὲν ἐν ταῦτα κησάμενοι, τὸν ἐν
θωοῖς πλῆστον ἐκληρονόμησαμ, παλαίεραμ ἀσκητικὴν
ἐσχηκότων τὸ σπῆλαιον. ἐν ᾧ Σ μεταστάμεν, ψυχὰς
μὲν ἔχασιν ἐν χειρὶ Θεοῦ. ἡμ δὲ ζῶντων ἐπλάτμεν χά-
ριν, ταύτην Χεὶ βραβύει τῇ τῇ λειψαίῳ αὐτῶν θή-
κη. ἐξ ἧς καὶ σωμάτων μόσοι, καὶ ψυχῶν ἰώρηται τὰ
παθήματα· ~

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί κερπρόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφὸς ἐν ὁμοσίᾳ ὑμᾶς προβλέπων, Δαδ ὁ ἀσματο-
γράφος ἀνὰ κέκραγον, πρὸς παμμακάριστοι, Συμεῶν,
καὶ Θεόδωρε. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γὰρ ὑμεῖς καὶ ζήσαμεν, καὶ
πολιτεύσαμενοι, εἰ δὲ μετὰ θαύματος χωριθῶμεν τὰ ὑ-
μῶν σώματα ἡρέχεσθε. ἀλλ' ἐνὶ τάφῳ ἀδελφικῶς διατη-
ρεῖτε ταῦτα ἀδιαλώβητα, πλῆστον ἄσυχον, καὶ καύχημα
μέγιστον τῇ ἱερᾷ ποιμνῇ ὑμῶν. ~ ἦχος, δ'.

Ἀσματικὴν παμνήγουσιν συνησόμεθα, ἐπὶ τῇ μνή-
μῃ τῇ Θεολήπτῳ πρῶν ἡμῶν, καὶ γεφαιῶν ἐπαί-
μων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀναδίσσωμεν. ἔτοι γὰρ σὺ τῇ
μακαρίᾳ Εὐφροσυνῇ, τῇ παμθαύμαστον εἰκόνα τῆς Θεᾶς.
σπηλαίῳ μακροῖς ἔτεσι κρυπταμένην δυνάμειν ἐφαιέρω-
σαμ, πηγὴν ἰάσεως βρύσασα, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμα-
σι, τῇ οἰκισμένην σιωπαίρουσαμ. ἀλλ' ἰκετεύσατε παρόλ-
βιοι, Συμεῶν, Σ Θεόδωρε, ἰλασμόν ἡμῖν χορηγεῖσθαι
αἰὲν παρὰ Χω, Σ μέγα ἔλεος· ~

ἦχος, βαρύς.

Κροτήσωμεν ἐφύμνια, καὶ λαμπρῶς παμνήγουσιν
μεν, τῇ τῇ ὁπῶν πρῶν μνήμῃ, Συμεῶν, ἐ Θεο-
δώρε, σὺ τῆς οσίας Εὐφροσυνῆς, ἱερὰν αὐτῶν κατα-
σπαζόμεθα λαύρακα, τῇ θείᾳ μυροθήκῃ, τῇ ἀέμ-
μαστον πηγῇ τῇ θαύμαστον. ἔξ ἧς φυγαδύονται δαίμο-
νων, Δραπέτεις παθῶν σωμάτων, Σ ψυχῶν ἰώρηται
προθήματα. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ἀχρείᾳ ἰκετεύσατε τῇ
Θεομνήστῃ, ὅπως δύνωμεν ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως, ἰκεσίαις ὑμῶν ἅγιοι. ~

Δόξα ἦχος, ἥα.

Δούτε φιλεόρτων τὸ σύστημα τῆς τῇ μοναστῶν ἀ-
κρέμομας, Συμεῶν Σ Θεόδωρον, ἐγκωμιάσωμεν λέγον-
των αὐτοῖς. χαίρετε οἱ τῆς μεγίστης ἀγῶμας κατὰ πα-
θῶν, καὶ δαιμόνων διεμνησκότων ἀνδρείως. χαίρετε οἱ
ἀρετῶν τῆς παμαγίας εἰκόμας τῆς Θεᾶς, Σ τῆς τῇ εἰ-
κορομάχῳ πλάμης καθερέται. χαίρετε οἱ τῆς σπηλαίας
οἰκισαί, καὶ παμδιδάμομων πολιῶχοι. χαίρετε
Θεοταλίας τὸ κλέος, καὶ πάσας Εὐλαδὸς καύχημα,
καὶ Ἀχαιῶν ἐγκαλλώπισμα. χαίροις ἐ σὺ καλλιπάρ-
θεμε κόρη καὶ σεμνοτάτῃ Εὐφροσυνῇ, ἡ τὸν εἶδον ἐπ' ὧ-
μων σε ἀραμένη, Σ τῇ ζωῇ ἐν εἰσωνοτάτῃ οἰκισκῶ ἀ-
πρόσιτος διαβιβάσασα. χαίροις οἷα μὴ ἡ ζωῶν καὶ μετὰ
θαύματος, ἐρασὴ μὲν Θεῷ, ποθεινὴ δὲ Ἀγγέλαις, καὶ
φοβερά δαίμοσιν ἀνιδειχθεῖσα. ἀλλ' ὦ Θεομὸρ Μαρία
παμύμνητε Δέσποινα, καὶ ζωοδόχε πηγὴ, ταῖς πρεσ-
βεύαις αὐτῇ, τῆς βασιλείας τὰ σκηπτρα κραταίωσον, Σ
τῇ ποιμνῇ σε διαφύλαξον ἐκ παντοίων κακῶν ἀδιαλώ-
βητον.

F 2

Καὶ

ἦχος

Καὶ ρυῖ. Μακαρίζομεν σε **Θεέ Παρθένε**.
ἀπὸ **ξ. ἤ. δ.** Ὡς γεγραυὸν ἐν μάρτυσι:~

Τῆς πρᾶς αἰρέσωμεν, Συμεῶν **Σ Θεόδωρον**, περ-
προτάτοις ἄσμασι, ὥσπερ αἵθεσι, πᾶς τῶν κάρας
κοσμήσαντων, **Σ δῶρα προσάξαντων**, τούτοις τὰ πρῆκτα.
ἐορτήν, γὰρ παμύρον, σωζήσαντο, παμφᾶν **Εἴησις**,
ἢ ἐκ τρίτη ἐκτελέμεν ἱαμάτων πλῆτον τῶ τάφῳ
λαμβάνοντων.

ξ. Τίμιος ἐμαρτίου Κυ.

Τῆς πρᾶς ὑμνήσωμεν, ἐν ὧδαῖς μεγαλιώοντων τῇν
αὐτῶν ἀμύμητον, **Θείαν βίωσιν**. ὥσπερ γὰρ **Ἀγγελοι** ἐξή-
σαν ἐν γῇ καὶ ἀνέστησαν τῆς **Μῆς** τῆ **Γῆ**, ἐν σπηλαίῳ
εἰκόρισμα. ὃ ἐκρύπτετο, μακροτάτοις ἐν χρόνοις, **Σ** τῇν
πίστιν τῇν ὁρθόδοξον κρατουμένων τοῖς **Ἀχαιοῖς** ἀνεκ-
ρυττον:~

Μακάριος ἀνὴρ ὁφοβέμενος.

Τῆς πρᾶς ὑμνήσωμεν, πρεσβύτας, καὶ συλλήπτορας
δυματῆς, ἀγρύπνης τε πρὸς τὸν ὕψιστον. πόρῳ σωέλ-
θωμεν αἱρεῖ, αὐτῆς ἱκετεύσωμεν, ἵνα τύχοιμεν πολ-
λῆς, συμπαθείας καὶ χάριτος, ἐν τῷ μέλλοντι, **Σ** ρυ-
θώμεν γεέννης, ὁρθόδοξως, ἐμαρέτως τε βιωῦντες, καὶ
τῷ παρόντι **Εὐθυμοῖς**:~

Τί ἀρταποδώσομεν τῷ Κυ.

Τῇν ὁσίαν τιμήσωμεν, **Εὐφροσύνην** ἐν ἄσμασι. αὐ-
τὴ γὰρ ποιμαίνουσα, **Σ** τοῖς ὄρεσι ἐνδιαβίβουσα, **δύρα-
το**, σπηλαίῳ ἐν ὕδατι, τῇν μῆν τῆ **Θῆ** ἐν εἰκόρι ἀγρά-
πτουσα. ἥς **Σ** ἤκουσε **Θεὸς** λόγους κεμέρη ἐπ' ἐδάφους,
καὶ τὸ χαίροις ἀνεβόα, σεμνὴ **Παρθένε Μνηρόθεε**:~

Δόξα, ἦχος, δ.

Εὐφραΐμου σπηλαίου, τὸ τῆς Δαβιτικῆς κόρης Σ Θεέ
Μα-

Μαρίας οἰκνητήριον, κρότησον ἐφύμνια, καὶ λαμπρῶς
παμνύρησον, τῇν τῶν ὁσίων πρῶν μνήμην, **Συμεῶν**
Σ Θεόδωρον, τῇν ἱεράν τε αὐτῶν κατάσπασαι **λαύρακα** τῇ
Θείαν μυροθήκη, τῇν ἀέμενον πηγὴν τῶν θαυμάτων,
ἐξ ἧς φυγαδίζονται δαίμονες, δραπέτευσαι πᾶσιν σωμά-
των, **Σ** ψυχῶν ἰώνται νοσήματα. ἀλλὰ **Σ** τῇν τῆς παρ-
θένης **Σ** **Θείας** **Εὐφροσύνης**, ἀγίαν **Εὐ** θαυματόβρυτον
σωρόν, ἐν κόλποις φέρον, ἀγάλλει, καὶ χόρτα, καὶ
τέρπει, μελωδικῶς τε αἰτῆσαι παρὰ τῆς **Σῆς** **Χῆ** εἰρήνῃ
βαθεῖαν, **Εὐ** μέγα ἔλεος:~

Τροπάριον, ἦχος, δ. ὁ Θεὸς τῇ Πρῶν ἡμῶν. Εὔτερον
τῆς **Οσίας** **Εὐφροσύνης**. ἦχος π. δ. **Εὐ** σοὶ
μερ ἀκριβῶς. τὰ αὐτὰ εἰς τὸ **Θεὸν Κυ**:

Εἰς τὸν ὁρθόδοξον ἡσυχαστὴν ξῆλο. ἦχος.

ἦχος π. α. Τὸν σωματάρ-
χον λόγον.

Τῆς ἀσκητῆς τῆς **Κυ** ὑμνοῖς τιμήσωμεν, ὡς μεκρῶ-
σαμπας πάσας τὰς προσβολὰς τῇ παθῶν, δι' ἐγκρατείας,
Εὐ γερῆς ὑπομονῆς ὡς ἀληθῶς, **Σ** καταισχυώσας τὸν
ἀντίπαλον ἐχθρόν, **Σ** πάσας τὰς τῆς ἐπάσεις, **Σ**
ρῶν πρεσβύτας τῷ **Κυ** ἐλεεινῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ ρυῖ **Θεῶν** ὁμοῖον.

Τὸν ἐκστὸν σαρκωθέντα **Θεὸν Σ** **Κυ** δι' ἡμᾶς τῆς φθα-
ρέντας τοῖς ἀμαρτήμασι, τῆτον ἱκέτευε θερμῶς τῆ οἰκ-
τειρῆσαι ἡμᾶς, **Εὐ** ἀποστρέψαι τὸν θυμόν, **Σ** τῇν ὁργὴν
αὐτῆς σεμνὴ, ἀπὸ τῶν ἐν πίστει τιμώμεν, **Σ** ὁφειμέν-
των τῇν διωκτείαν, **Εὐ** τὸ κράτος σε:~

Εἰς

Εἰς τὴν β'. ξίλδ. Τὴν σοφίαν.

Τὰς ψυχὰς δεσμούθεν τῶν πόθων Χϋ, τὰ γεώδη μισησάντων ἐφ' ἑαυτὰ, ἠυλίωθιτε μακάριοι, ἐν ἐρήμοις ἐὼς ὅρεσι. τῷ γυνωκιδῶν ξύλῳ γούσαμεν οἱ, ὡς ἐξ ἀδύτου μύσαι ἀγγελικῶς διελάμψατε. ὅθεν τὸν γρόφον τῆς σαρκὸς διαβαίνων, τὸ σκότος ἐδίωξατε, τῶν δαιμόνων μακάριοι, μοραινόντων ὁμόφροτοι, πρεσβύσατε, Χϋ τῷ Θῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Τὸ αὐτὸν: Οὐκ ὅμοιον.

Παραγία παρθέμε Μῆρ Θῷ, τῆς ψυχῆς μετὰ πᾶσιν τὰ χαλεπὰ, ἵασαι δέομαι, Σ' συγγνώμην παράχρημι τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡς ἐπραξα, τὴν ψυχὴν Σ' τὸ σῶμα μολύνῃς ὁ ἄθλιος. αἶμοι τίποιήσω ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὡς οἱ ἄγγελοι τὴν ψυχὴν μετὰ χωρίζουσιν, ἐκτὸς ἀθλίους σώματος. τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γεμῖ, Σ' προσάτις διάπυρος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνράξιος δοῦλος σου:~

Οἱ ἀμβαθμοὶ. καὶ οἱ καμόνες τῆς Θεᾶς. ζήτει ὁ πιαθὲν εἰς φύλλα λγ'. εἶτα τὰς δὲ τῇ Ἀγίῳ πρώμ μτ' Ὁσίας, ὡς ἀκροστιχὴς ἦδε.

Παράσι δύο, ἐμῶς αἶμος Κόρη.

Ωδὴ α'. ἦχος, δ'. Αἰνοῖξω τὸ γόμα μου.

Πατέρας ὑμνήσωμεν, τὰς ἱερούς, Σ' Θεόφρονας, ἐν θεοῖς ἐν ἁσμάσιν χαρμορικῶς ἐορτὴν, συγχεσάμενοι, Σ' θαύματα τὰ τοῦτω ὡς ἄμθην δρεψώμεθα, παμνυρίζομεν.~

Ἀσμάτων τερπρότητας ὑφαίρειν πίσει σπυδάσωμεν, εἰκό-

εἰκόμος τὴν δῦρεσιν τῆς τῷ Κυ Μῆς ἐορταζομένων, καὶ πρόπαλαι ὁ Θεὸς Λακᾶς κατεσκάλασε χάριτος γέμουσαν:~

Τῷ πρὶ ἡγρᾶψεν ἡ ἐορτὴ τῆς Θεόπαιδος, ἥς ἄριστα σήμερον Λακᾶς ὁ μέγας λαμπτήρ, προεξάρχετε, καὶ ἄδει μακαρίζων ὡς αἰμακάρισον, τὴν Θεομήτορα:~

Ωδὴν σοι ἐορτίον, ἄσω παμάνωμε Δέσποινα, Μαρία μρόθες, σὺ γὰρ τὴν ὁμῶς ζωνὴν, ἡμῖν τέτοκας Χρῖ, ὃ Εὐφροσύνη, μακρὰς δι' ἀσκήσεως, ἀγνῶς μενύμφεται.~

Ἔτερος καμῶν εἰς τὰς ἀγίας πράξ Συμεῶν, καὶ Θεόδωρον, καὶ Εὐφροσύνην τὴν ὁσίαν, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς. Καὶ πάλιν ὡς τὰς ὁσίους ἐμ' ἰάδε.

Ωδὴ α'. ἦχος, π. δ'. Ἀρματηλάτην.

Κατὰ θυμῷ ἡμεῖς οἱ ὕμνος ἄνωθεν, ἐξ οὐρανῶν προῆς, τῆς παμπεργου, ὅμπερ μέλπειν μῶν προήρηται, χαρμορικῶς ἐορτίον, τοῖς ὁσίους Παράσι, δὲ χαῖς αὐτῶν ἐδεήσεσι, κόρης τε Ὁσίας Θεόφρονας:~

Ἀμνεδεξάμενοι ζυγόν τὸν ἐν Θεῷ μοραδικῆς ἀγωγῆς, ἐκ παιδικῆς ἡβης, Σ' ἱερατόδυσαντων, Κῶ παμτοκράτορι, ὡς πρὲς Θεόπτει, εἰκόμα θείαν δύνκατε, Παῦλας ἐ Ἀνδρὲς προσάξεσιν.~

Ἰταμωτάτης χαλεπῆς αἰρέσεως εἰκομομάχων δεινῶν, καταστροφὴν πάλαι, πρὲς Θεόληπτοι τῷ κόσμῳ ἀμειδίξατε τῆς Παρθένης εἰκόμα δρόμῶν ἀφ' ὧς ἐὺδατι χρόμοις κρυπτομένην τοῖς ἄνωθεν:~

Κατὰ

Καταφυγὴν ὧς ἱλασμὸν Μνηρόθες, σὲ κεκτημένος
αἰὲ ἀμαρτιῶν πληθὺς ἐξαλεῖψαι δέομαι, ὧς τὰ παρα-
νομήματα τῆς ἀθλίᾳς ψυχῆς μου. Μνηοῦ ἀπώσθημε.
Δεσποίνα, θεῖας Εὐφροσύνης δεήσεσιν.~

Ωδὴ, γ'. Τὸς σοὺς ὑμολόγησας Θεέ.

Ῥάματα σήμερον μεθέλαι, ὅριον θεῶν γλυκασ-
μὸν. ἡ ἑορτὴ γὰρ ἤστραψε, Συμεῶν, Θεοδώρητε, πᾶσι
πιστοῖς παρέχουσα, τὴν ἰαμάτων χαρίσματα.~

Ἀέριον Πρὸς τὴν χάριν, πλατύνσας Λουκάς ὁ θαυ-
μαστός, ἐν τῷ σπηλαίῳ γέγραφε, τῶν αὐτοπτῶν τὸ κή-
ρυγμα, δὲ καὶ ἄλλοι λόγῳ ἄριστα, ἔργῳ ἀσύγκριτον
μέγεθος.~

Συνέλθετε, ἡκετε αἱ πόλεις, τῆς Πελοποννήσου ὧς λοι-
πῆς, Ἑλλάδος, ὧς σκιρτήσατε, ἑορτὰ χοροδούτων, τῇ
ἐφδύρεσι σήμερον, θεῖας εἰκόμος ἐν πνεύματι.~

Δαβὶδ θυγατέρα, καὶ τὴν κτίσιν Μῶσιν γινώσκων
ἀγνήν. ἐκ σὲ γὰρ ὁ ἀπέκειτο, σελὰ ἐλήλυθε, πεπρω-
κόσιν ἅπανιν, ὧς Εὐφροσύνη μεμύμφεται.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ ἑρεώσας καταρχάς.

Πεποικιλμένοι ἀρεταῖς, θεοπρεπῶς οἱ πρὸς, καὶ τὰ
δόγματα ὁρθόδοξα σχομένων, ἐν καρδίᾳ ἑαυτῶν, τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἡσυχάζοντες, αἰρετικὰς ἀπάσας, δόξας διώξαντας
μήκιστα.~

Ἀγαλλιάσθω οὐνοῦς, καὶ χορεύτω τὰ τῆδε, ἐν τῇ μνή-
μῃ τῶν ὁσίων Πρώτων, εὐωδία τὴν τερπνὴν, ἐκ τῶν λει-
ψαμένων βρύσσαν, βλέποντων ἀεμνάως, καὶ τῶν θαυ-
μάτων τὸ πέλαγος.~

Δελαμπρυσμένου ἀτεχνῶς, ταῖς καλλομαῖς, θεο-
φόροι, ὧς τοῖς θαύμασι δὲ μάλλον τοῖς θεοῖς, συντηρεῖ-
τε εἰς

τε εἰς αἰὲν, τὸ ἐν τῇ μνήμῃ, Πέλοπος, σπηλαίου, ἐμθα-
πάλαι, ταῖς ἀρεταῖς ἐμιδρώσατε.~

Ὁλοκαμπῆς ἡ ἑορτὴ, τῇ μακαρίῳ πρῶν, ἐξα-
μέτειλε, καὶ κόρης ὁσίας, καταγράψουσα πιστοῖς, ἐν
τῷ μαῶς σήμερον παύσαμε, Θεέ, τῶν ἰαμάτων λαμ-
πρότησιν.~

ἡ. ἡχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν.

Εὐκρατεῖα, καὶ πόμοις, ὧς προσδύχαις, τὴν ψυ-
χὴν ἀποσμηξαμένων ὧς τὸν μου, γεγόμετε ὅσοι, τῶν
μαρτύρων συμμέτοχοι, καὶ τῶν θαυμάτων ὁμῶς,
τὴν χάριν ἐλάβετε, τῇ ἰαῶναι τὰς νόσους, τῶν πί-
στει τιμωμένων ὑμᾶς. Ὁ θεὸς ὧς μαρτυρεῖτε ἀμεγαλύνετε ὅσοι,
τῆς παύσεως Δεσποίνης Θεᾶς Μαρίας, ἐν σπηλαίῳ
δὲ θεῶν ἀπελαύνετε δαίμονας, ὧς παρέχετε ἰαμάτων,
τοῖς ἀποστολῇ ἐν χάριτι, Συμεῶν, ὧς Θεοδώρα, σὺ Εὐ-
φροσύνη τῇ παμολβία, πρεσβύσατε Χρῶ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.~

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ἐ μὲν Θεοῦ ὁμοίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τῷ Θεῷ, χαῖρε πόλις καθεδρὰ
βασιλική, κλίμην προφυρόσρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλα-
με, χλαμὶς ἀλουργόχροε, τιμαλφέςατον τέμενος, ἀ-
στραπηνφόρον ἄρμα, λυχμὴ πολυφῶτε, χαῖρε Θεέ,
δωδεκάταχε πόλις, ἐ πύλην χρυσήλατε, ὧς παύσεως ἀ-
γλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε ῥάπεζα, Θεοκόσμητον σκήνω-
μα,

50
μα, χαῖρε ἐρδοξεῖν ὑμῖν ἡλιοτάλακτε, χαῖρε μόνη ψυ-
χῆς με ὑπέρπεια:~

Ωδὴ, δ'. τὴν ἀρεξυχμίαςου.

Γ'δε πας ἰάματα, ἃ ἐκ Θυ, βρύειν ἐν σπηλαίῳ πε-
πλάτηκεν ἡ τῶν ὁσίων θήκη πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἐ ἀνύμ-
νῳ μελώδησον, δόξα τῇ δυναμείᾳ σου, Κε:~

Δυνάμις κτησάμενος πνίκτην, γράφει ἱερὸν εὐαγγέ-
λιον ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὁ Θεότατος Λακάς, τὴν τῆς Σῆς
σαρκώσιν, πᾶσιν ἐξαπλῶν ὑψηλότητα.~

Υδατος καὶ ὑπερθε τῆς θαυμαστῆς δύρου σὺ τῇ κόρῃ
οἱ ὅσοι θεῖαν εἰκόνα, πῆς τεκνύσης τὸν Θυ, ἀποκρυφὴν
γὰρ ἔθετο, σπῆλαιον κισόρτε ἡ πάμαχος:~

Ἡλῖος ὡς ἄλλος τις ἡφωταυγής, ἔλαμψεν εἰκὼν
παμακῆρατος πῆς Θεῆς, ἡ ταθεῖα Χερσβίμ δαλοπρεπῶς
παρίστατο, ἐρδομ τῆς σπηλαίᾳ, ὡ θαύματος:~

Εἰρμός ἄλλος. Σύμῃ Χε Κε, Σύμῃ.

Γ'μα τὸ σὸν Δέσποινα θεῖον εἰκόμισμα δείξης πᾶσι
πρότερον κρυπτόμενον, ἐκ Θετταλῶν ἡγαλῶν σοφῶς,
ἀνδρας θεολήπτες, καὶ κόρην παῖδα ἐγχώριον, σπη-
λαίῳ, ἐρθα δύρου Χερσβίμ, παρεστῶτα σοὶ καὶ κράζου-
τα, δόξα τῷ τόκῳ σου:~

Νόμοις Χυ ἐρτετραμμένη ἡ παμσεμνος Εὐφρο-
σιών, πρόβατα ποιμαίνουσα, ὅρε ποτὲ ἀνθρώπῳ καὶ πη-
γῇ ζῶν ὁδηγία τὸ θεῖον σου ἀπεικόμισμα, παρθέμε
Θεῆς, καὶ ὑμνεῖσαι ἐβόα, παμπύλογητε χαίροις ἀπεί-
ραμδρε.~

Ωδὴν

Ωδὴν καὶ τὴν ἄδωσαι μόνη Μρῶθεε κατὰ χεῖρος, συ-
γὰρ ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὁ Λακάς ξένη συγγραφὴ δέδωκε
τῷ Κόσμῳ, καὶ θεῖον δέ σου εἰκόμισμα ποιήσας, καὶ
τῷ ἀνθρώπῳ καταλείψας ἀπῆλθεν, ὅπερ ὑπερομ ἀρνηται
ἀνθρώπου:~

Γ'ῆμα τὸ σὸν πληρωτῶν, πάμαχος Δέσποινα,
παμτα γένη κόσμος ἐν τοῖς πέρασι, μακαρισμὸν τὸν
θεοπρεπῆ, κράζωμλῶσαι πόθῳ, ἐν σοὶ γὰρ παμτῶν σε-
σώσμεθα, ῥυθίμτῶν διαβόλῃ, τῷ γρῶ τῆς ὑοῦσας, καὶ
τυχόμτῶν τῆς θεῖας βιώσεως:~

Ωδὴ, ε'. Εἰξέστη καὶ σύμπαμτα.

Οἱ δοῦλοισις Δέσποινα, Συμεῶν, καὶ θεόδωρος
πρὶ ἀγίῳ κληθέντων, πόρρωθεν ἤκου ἐν τῷ σπηλαίῳ
σπεδῇ, Σ' δύρου κρυπτόμενον τὸ σὸν θεῖον ἀπεικόμισμα,
μακροτάτοις ἐν ἔτεσι:~

Κυκλώσατε σήμερον, λαοὶ φιλοθεώτατοι, θήκη τῇ
κοιμῇ τῶν ἀνταδέλφων, βρύσις θαυμάτων ἀντλου-
τῶν ἐρθεν πιστῶς, Σ' αἶμον προσάξατε Χω, χάριν
τῶν ἰάσεων, δωρεαμέτῳ τοῖς χεῖρσι:~

Α'ρὺμφάτε Δέσποινα, κλειμούς ἱεροκήρυκας, κό-
ρητε παρθέμον Σ' ὁσίαν, ἡθροισας πάλαι, ἐν τῷ σπη-
λαίῳ σοφῶς, εἰκόμος πρὸς δύρεσις πῆς σῆς, ἵππερ καὶ
ἐνέδειξας, ὑπὲρ ἡλίον λάμπουσα:~

Πιστόμῳ παμτα γένη, τὴν ἀσπορόμην γέμνησιν, μό-
νη γὰρ ἐφάμης ἐξαίωμος, Α'δαμ θυγάτηρ καὶ ὑπεραμῶ
βροτῶν, ἀγγέλωντε πάντων Μαριάμ, Κύ δι' ἔλεος,
ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάξασα:~

G 2

Εἰρ-

Εἰρμός ἄλλος. Ἰ' μα τίμε ἀπώσω.

Δύο τῶν Α' ποσόλων, Παῦλον ἔ Α' υδρέαμτε, τῆς
θεοκήρυκας, δι' Ἀγγέλου πέμψας, δι' ὑπνρίζεις τὸ ζῶ-
γος τὸ ἅγιον, τῶν πρῶν πάλαι, καὶ πρὸς ἀνδύρεσιν εἰ-
κόμος, ἀποσέλλεις Χε, τῆς τεκνύσης σε.

Ἡλῖος ὡς περ ἄλλος, ἤστραψεν ἡμνήμησα, ὃ ζῶ-
γος τίμιον, ὡς ἀκτίμας κόσμῳ, τῶν ἰάσεων χαρίτας
ρέμυσσα, ὅ τῳ θεῷ φέγγει πᾶσαν σκοτόμαιραν ἐκμέ-
σε ἐκδιώκσσα, ἔ ἀφαρίζσσα.

Τετρωμένοι τῷ πόθῳ, Ὅσοι τῆς κτίσαμτος, ἐξεμ-
τόβσατε, ὅ ἐν ἀφ' ὧν θεῷ ἡσυχάσαμτων πόμυς ὑπέ-
στητε, ἡρόμοις πάλαι πλείοις ἀσκητικῶς, ὅτ' ἀνιόμ-
των, μοραζόμτων ἀνδρείας τὸν ἔφορον.

Γὰρ ὁμ τετοκῆμ, Ὁκὸν Δέσποισιν σὺ ἐθεράπδυσας,
ἐγκλεισθεῖσα κέλλι, ὅ πρὸς ὕψος οὐανὸν φθάσσα.
Εὐφροσύνη θεά τῆς ἀρεταῖς, δι' ἑαυτῶν, ἰαφύεις τὰς
μόσους ἐκάστοτε.

Ὡδὴ, ς'. Τὴν θεῶν ταύτην, ἔ παμτίμιον.

Ἰδὲ τὸ ὕδωρ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδειξεν ἡμῖν πάλαι Κε,
βρύει ἰάματα, δόυτε πιστοὶ ἀρυσώμεθα, θεῶντε χα-
ρισμάτων, πέλαγος ἀμεξαμτλητον.

Μαρίαμ πᾶσαν αἰρέσεως, εἰκόμος ὑβριζῶν ἀπεδιώ-
ξας, μήσα τῆς Πέλοπος, εἰκόμα θεῶν σε δέξασα, ἐν
τῷ σπηλαίῳ πάλαι, ἄχραμτε Δέσποινα.

Ἰδοὺ σωρῆχσιν ἅπασαι, αἱ πόλεις τῆς Ε' λλάδος
εορτια τῇ θεομήτορι ἄγασαι δῶρα, καὶ ψάλλασαι, τὸ
τῆς Ἀγγέλου μέλος, χαίροις παμάμωμε.

Α' ῥή.

Α' ῥή πως λόγον γεγέρμηκας, Πρὸς τὸν ὁμόιστον ἄσπι-
λε, ὡδὴ μερύμφεται, κόρη ὁσίως βιώσασα, ὅ ἰαμάτω
χαρὶν, τῆς τῆς βρύσσα.

Εἰρμός, ἄλλος. Ἰ' λάθῃ τίμοι σῆρ.

Οὐκ ἔστιν ἄλλη χαρὰ, ἐκ ἔστι δὲ ἀγαλλίασις, τοῖς
ψάλλοι σιωπῶς, τῷ οἴκῳ Δέσποινα, εἰμὴ τὰ τερά-
ζια, τῶν σῶν δέλων κόρη, Συμεῶν, ὅ Θεοδώρετε.

Γάματα κρημνὸν, τῆς λάρνακος ἀποβλύζουσιν, πρῶν
θεοιδῶν, ἀρύσσατε, ἀμοί, ὅτ' ἐ, ἔ Κε, ἀνυμνοῦ-
των, ὅθεν τοῖς ὁσίσις ταῦτα δέδοται.

Συνέλθετε οἱ πιστοί, τῆς ὕδατος ἀπολαύσατε, ὃ ἔδει-
ξεν ἀληθῶς, ὃ Κε, θαύματα πηγάζου τοῖς χρήσ-
σι, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων κεφαλὰς σωρῆζον κρά-
τις.

Νεαμίδων δὺσεβῶς, τὴν κόρην δόλτε μιμήσατε, ποι-
μαίνυσσα γὰρ ποτὲ, τῆς θεῶν μεάμιδος εἰκόμα ἀνδύρατο.
Ὁκὲ κόρης, ἔ ἐς δόρυ μακαρίζεται.

Κοιτάκιον. Ἡ' παρθέμος σημέρον.

Τῶν πρῶν σήμερον, τὴν παμσεβάσιμον μνήμην,
Θεοδῶρε ἄσμασι, ἔ Συμεῶν ἀνυμνῶμεν, ἀμα δὲ καὶ
Εὐφροσύνης τῆς παμολβίας, ἔσρον γὰρ τῆς Ὁκὲ εἰκόμα
θεῶν ἐν σπηλαίῳ, χορηγῶσιν πηγὰς θαυματῶν ἀδια-
λείπτως πιστοῖς.

Ε' πέστι σήμερον ἡμῖν, στίος ἡμέρα, ἡ μνήμη τῶν
πρῶν, ὅ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, ἡ πῖσει σιωπῶντων
ἀνδύφκμεμν δὺσεβῶς. οὗτοι γὰρ ἀσκήσει προκαθάρ-
των

τῶν ἑαυτῆς, ὅσον τῆς Θεᾶς εἰκόνα σὺν τῇ ὁσίᾳ Εὐφρο-
συνῇ, διὰ τὸ ἐν ὑψίστοις σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι
αἰεὶ εἰς αἰῶνας, αἰτέμενοι Χρῶ, πταισμάτων ἰλασμόν
δοθῆναι τοῖς ὕστερως ἀνδυνήσαντες μνήμῃ τῇ αὐτῶν, καὶ
βοῶσιν ἀκαταπαύτως συμφώνως, αἰτέμενοι δοῦναι ἡ-
μῖν, πηγὴν θαυματῶν ἀδιαλείπτως πιστοῖς·~

Ωδὴ 2^η. Οὐκ ἐλάφυσαν τὴν κτίσιν.

Ἀλαλάξαμεν ἐφύμνια θεόφρονες, τῇ Θεομήτορι, ὅ-
τι πυρὸς ἀπειλὴν, αἰρέσεως ἔσβεσε, θεῶν εἰκόρισμα πάλαι
δείξασα, τὸ ἑαυτῆς κρυπτόμενον, τῇ Δουδί τῶν
πρῶν·~

Ἀνυμνήσωμεν φιλέορτοι τὴν ἑμ-θεον, μνήμῃ ἐν ἁσ-
μασι, τῆς ξυωρίδος Χρῶ, τὸν τεφρον κυκλώσαντες, καὶ
ἀρνούμενοι μόνον ἴαμα, καὶ ἀλγυδῶν ψάλλοντες, ὁ
Θεὸς δόλοισι εἶ·~

Γαμῶν τὰ χαρίσματα λαμβάνοντες, ἀφ' ὅπως βρύ-
οντα, ἐξ ἀερίων πηγῆς, μὴ δόλῃτε φιλέορτοι, θείας ἑμ-
θεον, συνησόμεθα, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς δό-
λοισι εἶ·~

Τὸν ἥλιον ἀνέδειξας θεόμυθε, ἐν κόσμῳ λάμπον-
τα, τὸν φωτόδοτον Χρῶ, καὶ σκότος διώκεται πρὶν ὑψι-
στάμενον, τῇ ἀνθρωπότητι, ὅν Εὐφροσυνὴν μέλπουσα,
ὑπερύμνει εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οὐ συγκατάβασις.

Ὁλόφωτος ἥλιος, κατὰ περ, πάλαι εἰσέδυ ἐκ ἀθεῖ,
ἐν σπηλαίῳ ὁ κήρυξ Εὐαγγελίᾳ, Λεκάς ὁ μέγας λαμπτήρ
τῆς

τῆς Ἀχαΐας, ἐν μέσῳ καὶ γέγραφε, τὴν μετὰ τὴν
Χρῶ διαθήκην σοφῶς·~

Σιῶν παμνύριζε, Βηθλεὲμ δὲ χαῖρε τέρπῃ πιστῶς,
σπηλαίου γὰρ ὁρέθῃ ἐν Ἀχαΐᾳ, ὅπως οἰκῇ Μαριάμ,
βηθλεεμίτις, καὶ πάλιν παρέχασα, Χριστιανοῖς ἀγα-
θαὶ Θεὸς ἀγνή.

Γδὲ Δαδ θυγατὲρ ἀλογημένη, Παῦλος ὁ μέγας φω-
τὴρ, καὶ Ἀνδρέας ὁ κήρυξ, ἐν Ἀχαΐᾳ, προσάγεισαι
λαόν, ὕστεροφρόνως λαβόμενοι Κρῖ, τὸν τῷ πρῶν Θεῷ
γεμνηθέντα ἐκστῶ.

Ὁ λόγος σεσάρκωται, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων κό-
ρη τῶν σῶν, ἐν εἰκόμῃ δὲ τοῦτον, ἀριστομένη θεαμύρι-
κῇ τῇ μορφῇ πιστῶν τὰ πλήθῃ, ὅς ψάλλοντες λέγομεν,
σὺν τοῖς πατράσιν ἀγνή, αὕτη ἡ δόξα ἡμῶν.

Οὐ συγκατάβασις, καταμῶσα ὁσία κόρη σοφῶς, ἐκ-
παρθένα φανεῖσαι, θεοπλασίᾳ ἀκαταλήπτῳ βροτοῖς,
ἐν παρθερίᾳ ἐβίω, τοῖς δάκρυσιν ἰλασμένη Χρῶ, διὰ τῆς
βίης παντός.

Ωδὴ 4^η. Παῖδας ἀγαθεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νόμον σε φυλάσσοντας ἀγρύπνως, τὴν ἁμαρτίαν τῶν
Ρωμαίων ὡς Θεᾶς, Κε' ὑπέροσφε, σκέπε ἐπερίσωζε,
Ἀγγελικαῖς ἐν πτέρυξι, πάντας ἐχθραίνοντας, τι-
θεῖς ὑπὸ τῆς πόδας τῆς κράτους, καὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἐκπέμ-
πων εἰς αἰῶνας.

Οἶκτῳ Βηθλεὲμ Θεὸς ἐτέχθη, οὐ μεύματι ἐν σπη-
λαίῳ κατελάμπρυνε ποιμήνη σου εἰς καύχημα, μῆσθ
τῆς τῆς Πέλοπος, θεοκλήτορ κράτις, ἀναξ Ἀνδρόμι-
νος,

κος, ὦ Δέσποινα παμθαύμαζε δίδου, ρίκας κατὰ πάντων, βαρβάρων σαῖς πρεσβείαις.

Σήμερον τῇ μηνίᾳ τῶν πρῶν, ὁμήγουρ ἀβασμίαν σιωπεπλέξαμεν, πάντα δικηγέμενοι, τέτρω τὰ τεράσια, ἄλλος ἄλλοτιλέγοιτ' ὦν ἀπηλαύσαμεν, τὸν Κῦ ὑμνουῦντες ὡς ὅλης πλάσιον δοτῆρα τῆς ἀγαθοδωρίας.

Κλεός τῇ ἀγίῳμας ὑπάρχει, τὸ ζεύγος τὸ τῶν πρῶν πέρ ὕψιζε, πάσαι γὰρ βαδίσαντων ῥίβου τῇ σρίῳ, καὶ λαοπλάμου αἵρεσι, θεοῖς κηρύγμασι μακρὰν ποῦ ἐκδιώξαντων πάλαι, εἰκομομαχίας, ἐκβλύξαι μὴ μῦρα:~

Λόυκαρον Παρθέμε ὡς χιόμα, τῆ βίουμα τὸ ζοφῶδ' καὶ ἐκλάμπρυνον, θεαῖς ἱκεσίαις σε, ἴμα μεγαλυώστε, ὡς τῆ ἐλέες ἄβυσσον, Κῦ τέξασα, ἔ μοῖνι σρίας ἐλπίδα, πᾶσι Χερσωνύμοις δοθεῖσαι εἰς αἰώνας:~

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμιμον.

Γερουργοὶ θεόφρονες, τῇ ὁσίῳ ἀγλαΐσμα, σὺ τῷ Θεοδώρῳ Συμεῶν παμόλβιε, εἰκόμος ὑπέρμαχοι, ὁρδοξίας ρύλοι λαμπροὶ, τῆς τε Παμελλάδος, οἱ τερπμοὶ πολιοῦχοι, Χῦ ἐκδυσωπεῖτε ρυθιῶναι τῇ κινδυῶν, τὰς πόθ' ἀρυσμῆντας ὑμᾶς εἰς τὰς αἰώνας.

Στεφνηφορουῦτας ἀνὰ κτας τῶν Ρωμαίων περιφραξομαις ἀγγελικαῖς ἀπ' οὐνοῦ διωχόμεσι, Θεὸς ὑπερέσπε, τὰς ἐθναρχίας πάσας ὁμῆ, πούτοις ὑποτάττω, καὶ σκυφίβωρ τυράννης, πρεσβείαις τῆς παρθένου, Θεῶς Μαρίας, πρῶτε παμσόφωρ, ἔ θεῖας Εὐφροσύνης.

Ἐπὶ τῆς γῆς τῆς πόλεως, ὦ Θεόμυφε Δέσποινα, τὴν

τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ σε μοιῇ τοῖς κάλλεσι, εἰς ὕψος ἐπνύξησε Παλαιολόγος ἄμαξ σοφῶς, περιβεβλημένος δισεβείας τὸ κράτος, Ἀμδρόμικος ὁμέγας, τέτρω δίδου τὰς ρίκας, βαρβάρων κατὰ πάντων, καὶ πλήσου θυμυδίας:~

Νῦν εἰς τὸ ἄντρον ἄπαντων, ὦ μομάζοντων σπύσατε, δῶρα τοῖς παφάσι, ἀρεταῖς προσφέροντων, τὴν λάρμακα ἴδετε, τῶν ἱαμάτων βρύσι πιετοῖς, βλύζουσαι, καὶ πᾶθι, συμφορὰς τε παμτοίας, ἐκ μέσας γιρομέμας, διὸ ἐκδυσωπεῖτε Χῦ, αὐτῶν πρεσβείαις τυχεῖν τῆ παραδείσας:~

Ἰμα πιεώσης ἄχραπτε, τῆ ὑἱῶν τὴν σάρκωσι, ἔδειξας εἰκόμας ποτὲ τοῖς γέρεσι, ἐν ἄντρον καὶ ὕδατι, ἐγκρυπτομένην, ῥεόμωμακρῶ, ἐμπατοῦτον φέρεις, ἐν τοῖς κόλποις ὡς βρέφος, προσβλέποντάς τε Κόρη, ὀφθαλμοῖς εὐμερέσι. αἰρετικῶν οὐκ ἰσθῆτος, πιπτεύω παρρωτίκα.

Ὡδὴ, θ'. Ἄπας γνηγενὴς σκιρ.

Ὁρος θαυμαστὸν σπηλαίῳ καὶ ὕδατι, εἶχε κρυπτόμενον, πάλαι σε εἰκόμισμα, ὁ Κράθις ῥεόμοις πλήσις Μρόθες, ἡξυμωρὶς δὲ εὗρετο, τῆ τοδοξάζουσα τῶν ὁσίῳ, Κῦ, ὅν αἵτησαι, βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρατιώεσθαι.

Ρῆξον δυσμενῶν, τῶν κύκλω τὰς φάλαγκας, Σ' τὰς ὠλεσον, μῆς δὲ τῆς Πέλοπος, προσάτην πέμψον θεῖον Ἀρχάγγελον, τὰς εὐσεβεῖς φυλάττωμα, πάσης ἐκθλίψεως, τῶν πρῶν, κόρηστέ ἐμτεύξεσι, παραγία Θεόμυφε Δέσποινα.

Ἡ περικαλλὴς, καὶ πᾶμφωτος μηνίμνη, ὦ ζεύγος ἅγιον, παμήγουρ ἡθροισε, λαῶν ἀπείρων ὕμνης ἐξάδομτας, Συμεῶν ἔ Θεόδωρε, Σ' Εὐφροσύνη δέ, οἷς τὴν

Η

θεῖαν,

Θείαν, χάριμ μὴ παρέχετε, ὁ πταισμάτων πολλῶν ἀπολύφωσιμ.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, μαὸς, διαμοίας τε, μυσαγωγέμενος παρὰ θεολόγων τε, καὶ Ἀποστόλων δόγματα ὅσια, πίστεύω ὑπερβίον, Τριάδα ἄκτιστον, τὸν Πρῶτον, Λόγον ὁ Πρῶτος δὲ τὸ εὐθὺς, ὁμοῦσιον ὑπαρξιν.

Υἱὸν, οὐποτὲ Δαβὶδ ἐπεθύμησε Βηθλεὲμ βλέζοντος, βρούει μὴ ἀέριμα ἐν τῷ σπηλαίῳ ἰδοῦ, ἀντλήσατε, λαοὶ φιλοθεώτατοι, παμνηγύριζοντες, ἰαμάτων, ἀφθοῖα χαρίσματα Θεοῦ ὑμνοῦντες τῇ ἁσπιλῳ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐῶς.

Θαυμάτωσθε τὸ πέλαγος ὁ Δύας, τῶν πρῶν, μιμᾶται τὰ ρεύματα τῶ ποταμοῦ, ὅσους τὴν μορφήν ὑμῶν περιρρεῖ, τοῖς τερασίοις ἅπασιν, ὅλην περικλίζον γλυκύνῳ τῶς, Ἑλλήνων ὁ τὰς μόσας, βυθίζον ὁ ὑγείαν, τοῖς δεομένοις, παρεχόμενον.

Ἀμάρτιον Θεοῦ μὴ Μαριάμ τὴν μορφήν σου πλάσιαν ἐν ἅπασιν, οἷς οἱ βροτοὶ ζῶντες, καὶ ἀκίρδιον εἰς αἶ, πᾶσας κακώσας πόρρωθεν, ταύτης ἐκδιώκον κραταιῶς, καὶ πάρεχε τοῖς πίστει, προστρέχον παρθέμε, τῇ σὴ εἰκόνι χάριμ ἀφθοῖον.

Δαιμόνων με, καὶ μόσων ὁ συμφορῶν, πειρασμῶν τε, ὁ ζῆλῆς, καὶ θλίψεως, ὁ Μαριάμ, κόρη ἀπολύφωσαι εἰς αἶ, καὶ συκοφάντας ἅπαντας δείξον δὴ ἀφώμεν, τὰς κατ' ἐμοῦ, διέγερσιν μοι δίδου, ὁ πλῆστον εὐσεβείας, τῷ ἀνυμνοῦντι τὰ σοὶ θαύματα.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἀγνὴ, βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ εἰρηδύστον, τέτους αἶ, τάχιον θορύβας ὁ παραχᾶς, ἐθρῶν τε τὰ φρυάγματα, μόνη ἐκτὸς μέσων παμταρχικῶς ποιᾷ.

ποιῶσα ὁ τῇ πόλει, τῷ κράτει, ὁ Παρθέμε, μέμουσα δόξαν ὁ ἀσφάλειαν.

Ὁ λόγος ὁ τῆς πίστεως ὁ εὐθὺς, ὁρθοδόξως κηρύττεται ἁμῶθεν, μία ἐστὶ, φύσις, καὶ οὐσία, καὶ ἡμορφὴ τρία δὲ πάλιν πρόσωπα, καὶ αἱ ὑποστάσεις ὡς ἀληθῶς, Πῆρ, ὁ Λόγος ἅμα, καὶ Πρῶτος ὁ Θεός, οἷς βεβαπτίσμεθα πιστεύοντες.

Τῶν ἐξ αἰῶνος τῶν θαυμασῶν, τὰ τεράτια βλέπω τελέμενα, ἐν τῇ πηγῇ τῇ σὴ Θεῷ, ὁ Μαριάμ, ὁ ἐν σπηλαίῳ μέσων, ἔδειξας τοῖς δούλοις σου ἐμφανῶς, ὡς Βηθλεὲμ τὸ ὑδωρ, αὐτῆς οὐκ ὁ παρόντες, πίστει ἱερφῆσων ταῖς χάρισιν.

Ἐξαποσειλάρομ. Ὁ οὐῶν τοῖς ἄστροις.

Ἀπὸ τῆς λάρνακος βρούει, πρῶν Θεῶν ἐνδόξων, χαρίσματα ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς προσίσιν, ὡς ὁ φημισμῶν πόθῳ, οἱ ἀθροισθέντες ἐν θαλάσῃ. Θεῶν.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, ὁ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοςάλακτε θρόνε, καθέδρα τῷ βασιλέως, ἀκαταμόντην θαῦμα, πῶς γαλαχῆς τὸν δεσπότην.

Εἰς τὰς αἶρας πᾶσα πρὸν, ἰσῶμιν ἡ. δ. ὁ ψάλλομιν ἡ προσόμοια, ὅπερ εἶπομεν ὁ ψὲ εἰς τὴν ἐσπέραν ἀπὸ ἡ. ἡχος δ. Ὁ γερμαῖον ἐν μαρτυρίῳ. Τὰς Πράς αἰρέσων, Συμεῶν.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον. Δόξα ἡχος ἡ. δ.

Ποῖος μοῦς, ἡ γλῶσσα βροτῶν, τὰ κατ' ὑμᾶς ὑμνήσαι ἰσχύει μακάριοι πρὸς Συμεῶν, καὶ Θεόδωρε; ὑπὲρ
H 2 ἄρε.

ἀρετῆς γὰρ τὰ μέγιστα ἐμδρῶσαμτων, καὶ τὰ τῆς σαρκὸς
σκιρτήματα, τῇ ψυχῇ τελείως καθυποτάξαμετες, τὴν
τῆς παραχράτης Θεοῦ ὁρατὴν ἡξιώθητε εἰκόνα, Θεοκι-
μῆτω ὁδηγία Εὐφροσύνης τῆς παμδύφημος. Σ' μὲν τῷ
ἐσώπρω λυθέρτων, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ τ' ὑπερθέου
φιλίας, καθαρῶς ἐπλησιάσατε, λιπόμτες ἡμῖν, τὰ
παμῖερα Σ' ἀσκητικώτατα ὑμῶν σώματα, ποταμὸς τοῖς
χρησισμῶν αἰ, ἀναβλύζονται τῷ ἰάσεω. Ἀλλὰ μέμνη-
σθε ἡμῶν ὅσοι, αὐτούμενοι παρὰ Χὺ ἰλασμόν ἡμῖν, Σ'
μέγα ἔλεος.

Καὶ μὲν, ἡχος π' α'. Ποίημα τῷ Ἀγιοτάτῃ Κε Πα-
τριάρχῃ Γερμανῷ Κωνσταντινουπόλεως. θ'.

Σαλπίσωμιν, σάλπιγγι ἀσμάτων, προκύψασα γὰρ
ἄνωθεν ἡ παμτάμασσα Μροπαρθερος, ταῖς δόλογίαις
κατασέφει, τὰς ἀρμυμουῦτας αὐτὴν. Βασιλεῖς Σ' ἄρχοι-
τες σωρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν
ὑμνοῖς Βασιλέα τέξασαν, τὰς θαμάτω κρατεμύτας
πρὶν, ἀπολύσαι φιλαμθρώπως δόδοκῆσαντα, Ποιμένες
καὶ διδάσκαλοι, τὴν τῷ καλῷ ποιμένος ὑπεραγγομ μὲν
σωελθόντες δόφηνήσωμιν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσου-
γῇ, τ' φωτόφορον μεφέλλω, τ' τῷ οὐνῳ πλατυτέραν,
τ' ἐμψυχόμ τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφο τῷ Δεσπότη
θρόνον, τ' μαμναδόχομ χρυσέαν, γάμμομ, τὴν κεκλεισ-
μένην τῷ λόγου πύλιν, τ' παμτὼμ χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, ὅπως εἴπω-
μιν. Παλάτιον τῷ λόγῳ ἀξιώσον, τὰς ταπεινὰς ἡμᾶς
τῆς οὐνῳ βασιλείας, ὅδεμ γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σε ~

Τ Ε Λ Ο Σ.